FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Alte Drucke

ANTO. DE BVTRIO || IN QVINQVE LIBROS DECRE=||TALIVM COMMENTARIA ... Summarijs ... Flori || de Sura Lugdunen[sis] ... || ... ||

... || SVPER PRIMA PARTE SECVNDI || DECRETALIVM. || CLARISSIMI IVRIS || VTRIVSQVE DOCTORIS DOMINI || Antonij de Butrio super Prima parte || secundi Decretalium accuratissime || excusa, ... || ... ||

Antonius <de Butrio>

Lugduni, 1532

De dilationibus. Rubrica.

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150676

Visual Library

tum.C.eo.ꝛ tenet Cyn.in dicta.l.ij.in princ.ꝛ quod dicit non preſtã-
22 dum ante lit.cõte.intellige parte inuita. ¶ †Quero ſi omiſſum eſt
poſt lit.conteſta.an poſſit ꝓpe finem ſententie peti vt iuretur de ca-
lũ.Cyn.in dicta.l.ij.in prin.in.vij.q.dicit ꝙ compellitur iurare per
§.vlti.illius.l.qui dicit qḋ in quocũqꝫ ſtatu lit.compellitur iurare:ꝛ
quia iudex corrigere debet ſuam fatuitatem non ob.l.pompo.§.ra
ti:quia terminus lit.cõte.non eſt terminus ad quem:ſed eſt termi-
nus a quo non habet ergo iuramentũ limitatum in termino vſqꝫ ad
quem. Pe.dicit qḋ ſi obmiſſum ſit a principio lit.conteſt.nõ poteſt
pars petere vt preſtetur:ſꝫ ex officio iudex poteſt compellere ad p̄-
ſtandum cuius intereſt vt preſtetur.l.ij.§.ſed qꝛ veremur de iura.ca-
lũ.Quedam enim ſunt que reſident in ſolo iudicis officio.ff.de con
di.ob cãm.l.Idemqꝫ.§.vlti.ꝛ no.in.l.in ciuile.C.de fur.Idem tenet
Io.eo.titu.c.j.lib.vj.vbi dicit qḋ ad petitionem partis non poteſt
exigi poſt concluſionẽ in cauſa:vt in.c.paſtoralis.de cauſa poſ.de ꝓ
curatoribus.auditis.de fide inſtru.cũ dilectus.Sed poſt cõcluſionẽ
in cauſa bene poterit ex officio.de fide inſtru.cum Io.heremita.ad
hoc.l.generaliter.C.de re.credi.ꝛ facit qḋ de interrogatione dixi.ſ.
eo.cãm ꝛ.l.vbicunqꝫ.C.de interro.actio.ꝛ qḋ no.glo.de pro.licet cãꝫ
23 ꝛ.c.per tuas.de teſti. ¶ †Uenio ad penas dicitur hic qḋ habetur ꝓ
confeſſo an habeatur pro confeſſo ſolum ad petita an etiam ita qḋ
excludantur oẽs exceptiones videtur qḋ nõ:quia ſi confitentur vera
petita poſſet opponere exceptionem.Butri.dicit qḋ excluduntur
omnes exceptiones peremptorie quia ſic videtur intentus actoris:
concludendo obligatum:ſed non dilatorie quia bannitus ſic nõ de-
24 beat audiri:quia hoc poteſt opponi licet confiteatur. ¶ †Que-
ro an hic qui habetur pro confeſſo poſſit appellare:dic quod ſic:vt
dicit gloſ.l.creditor.§.iuſſus.ff.de appel.quia non eſt contumax in
nõ veniendo:ſed in non parendo. ¶ No.quod licet vere cõfeſſus nõ
audiatur appellans.de appella.romana.§.j.lib.vj.auditur tamen
ficte confeſſus:ꝛ ſi dicatur quid proderit appellare cum etiam in cã
appellationis poſtea ex ficta cõfeſſione condemnetur:dic qḋ opera
bitur ſm Cy.quia forte poſtea in cauſa appellationis oſtendet qḋ
aliquo priuilegio tuebatur:quo minus arctaretur ad reſpondendũ
ꝛ ſic temperat etiam in.l.j.C.quorum appel.non re.vbi recitat Iac.
de are.qui dicit quod poteſt appellare:licet pe.tenuerit contra pro
pter multum contemptum iudicis:ſicut in illo qui verus eſt contu-
max in non veniendo:vt opi.pe.procedat quando nihil allegatur ad
excuſandam contumaciam.Prima opi.procedat quando aliquid
allegatur:ꝛ hoc tenet Io.and.in addi.ſpe.in titu.de iura.cal.§.ſi.v.
25 ſed nunquid. †Quid ſi aliquis iurauit nunquam preſtare iuramen-
tũ cal.an ſi non iurat incidat in penam:quidam qḋ ſic:ꝛ ſibi impu-
tet.ff.ſi quis cau.l.ij.§.pe.dicendũ qḋ hoc iuramentũ eſt temerariũ
de quo eſt penitentia iniungenda:ꝛ iuramentum remittendũ:ſcḋm
Cyn.ff.ad mu.l.vlti.in prin.Idem in ſpecu.ꝛ Io.and.in ſpecu.eo.
titu.§.ſi.verſi.quid ſi actor.Old.tamen tenuit vt ibi recitat Io.an.
quod remittendum eſt iuramentum:quia ſcriptũ eſt vouete ꝛc.j.de
voto.magne.nec quod ſi iuramentũ eſt ſimplex intelligetur vt nemo
iuret nõ ſubſiſtente cã:quia redigitur ad intellectum iuris:vt de in-
reiurã.quanto.ꝛ.c.ad noſtram.iij.alias ſi ex mente voluit excludere
iuramentũ cal.puto quod habeat ſeruare iuramentũ:quia ex hoc ſo
lum ſequitur iudiciũ priuatũ:ꝛ nõ alterius:quia cadit a cã.Si tamẽ
actor vellet eum iurare non contentus ſola pena:pendet ex his que
dicã.j.nec puto dandam abſolutionem:quia ſeruari poteſt ſine inte
ritu ſalutis eterne licet cum incõmodo proprio.Tu tene qḋ remit-
titur iuramentum:qꝛ per nõ iurare qḋ excludit patit penam priua-
ti cõmodi:ex p̄cedenti contumacia ad quam cõmittendã:ꝛ cõſeque-
ter peccandũ ſe aſtringere nõ põt. ¶ †Quero quid ſi pars nõ eſt cõ
tenta pena an cogit iurare:põt dici qḋ ſic:ſm Specu.in.c.ti.§.fina.
verſi.ſed quid.ff.de ven.inſpici.l.j.§.j.Uerius tamen putat ſufficere
p̄dictas penas ꝛ Ioan.and.dicit idem tenuiſſe Fran.vercellen.hic.
Quid ſi volens iurare velit penitere dicit Ioan.and.in addi.ſpecu.
eo.titu.§.fin.v.ſed nunquid qḋ poterit penitere.C.de appel.ſi quis
ij.q.vj.Itẽ puto hoc verum ſi poſtea velit iurare de preteritis quod
26 nõ talis cã alias non ſatiſfieret. †Quid ſi vterqꝫ non vult iurare dic
qḋ pena nõ cõmittet:qꝛ vterqꝫ eſt in culpa:ꝛ nil doloſus doloſo.tñ
iudex dicet:ꝛ quia nõ vultis iurare non volo vos audire:qꝛ iudiciũ
eſſet fruſtratoriũ.C.de ſen.prolatio.ex quo iuramentũ exactuꝫ eſt vt
27 l.ij.§.ſed quia. ¶ †Quid ſi tutor vel curator non volunt iurare non
nocet pupillo.l.ſi quis iuſdi.nõ ob.l.j.§.ij.C.de ſeruis fugi.l.quecũ-
28 qꝫ.xvi.q.vj.ſi epm. †Quid ſi in prelato ꝛ ſindico nolente iurare:an
hoc preiudicet eccleſie.Ioan.and.in addi.ſpec.in eo.titu.§.ſi.verſi.
quid ſi tutor.dic per prealle.c.ſi epm quod nõ preiudicabitur eccl'ie
ſed ſecundum Gui.de ſuza.in.l.iubemus.C.de ſacroſanc.eccle.ille
ſoluet de ſuo extimationem:vt dicta.l.quicunqꝫ in ſubſidium:ſi nõ
habet vnde punitur eccleſia:ſed ex hoc ſequetur abſurdum:qꝛ agen
te prelato in cauſis eccleſie non iurabitur de cal.cum non iuranti nõ
imponatur pena:ſed dic quod repelletur actor:quia iudiciũ eſt fru-
ſtratorium vt modo dixi:ſed in reo abſente nolente iurare aderit ab
ſurditas:quia conſequetur aut vt non iuret aut non conueniatur.
Unde concludit qḋ cum nolle iurare ꝛ confiteri ſint idem ſuccumbe
ret per tacitam confeſſionem abbatis vel ſindici ad hoc qḋ no.in.l.
iubemus:ꝛ hic tenet Gui.de ſuza.de hoc videtur caſus in.c.impera
toris quod eſt certum quando non cõſtituit eccleſia tota aptum ad
iurandum vt ibi puto in hac ficta ſicut in vera ſtetur determationi.
c.preſentiam.de teſti.lib.vj.In procuratore autem contumace in iu
rando ſatis puto expeditum per tex.de confeſ.c.ſi.lib.vj.Et qḋ not.
vt lit.nõ conteſta.c.j.ꝛ de poſtu.prela.c.j.per Inno.ꝛ quod habetur
in ſpecu.de poſiti.§.nono poſt princip.

¶ De dilationibus. Rubrica.

¶ Iudicio cepto ſolent partes dilationes poſtulare quandoqꝫ ad
poſitiões quãqꝫ ad ꝓbationes faciendas.ideo ꝛc.Materia.iij.q.ij.ꝛ
iij.ꝛ.v.q.v.per totum.dicit Hoſt.qḋ licet rubrica ſit generalis tamen
decre.non loquunt.de dila.ante litẽ conte.ſm Hoſt. ¶ Opp.qḋ de-
buerit poni ante ti.de fo.compe.qꝛ dant dilationes in citationibꝰ:
dic quod ſimili ratione debuit poni poſt:qꝛ poſt cõparationẽ dant
dilationes ad ꝓbandam declinatoriã:ſimiliter debuiſſet poni poſt
titu.de lib.ob.qꝛ libello porrecto dant dilationes ad reſpondenduꝫ
libello:ſed qꝛ dilationes q̃ dant ad ꝓbandũ obtinent principatũ:et
cũ maiori cauſe cognitiõe dant:ꝛ ſunt maioris preiudicij de quibus
loquitur hic:ꝛ loqui debet.Ideo locauit auctor hic rubricã ꝛ ſic fuit
locata in codice quod facit ad id quod no.in rubrica.C.de exceptio
ne.aliter locatur in.ff. Antonius de Butrio.

1 ☞ Dilatione breui ꝛ non licita cõceſſa vel peremptoria põt ap-
pellari ab arcta dilatione.
2 Appellari licet a grauamine de preſenti ꝛ de futuro quando trahit
originem de preſenti ꝛ tenet appellatio quando dicitur appello qꝛ
me grauaſti niſi id grauamen reuocaueris licet nõ ſit neceſſe expri-
mere niſi reuocaueris.nu.5.
3 Appellatio ab arcta dilatione duo requirit ad concludendũ iuſtuꝫ
grauamen.
4 Dilationes citationis non debent ſine cauſa abbreuiari.nu.3.
6 Attentata ꝛ innouata nõ reuocant ante cognitionẽ appellationis
a diffinita.
Fallit ſi appelletur ab interlocutoria.
7 Dilatio arcta ꝛ nimis breuis que ſit vt appellatio ex ea teneat.nu-
mero ſeq.ꝛ.2.
9 Terminus ſeu dilatio iuris quid ſit.

1 Dilecti filij. ¶ †Si det nimis breuis ter-
minus peremptorius vbi nõ
ſubeſt neceſſitas appellat licite.Sunt due partes ap
pellationis ꝓſecutio:ꝛ ipſius cõmiſſio.ſecunda ibi.
2 Quia vero. ¶ †No.ꝙ a grauamine de preſenti lꝫ ap
pellare:ꝛ a grauamine de futuro qñ trahit originem
a grauamine de p̄nti ꝓpter quod appellat:quinimo a ſolo graua-
mie de futuro ꝛ grauaminis timore dũ tñ quid exprimat ex quo ſur-
gat grauamen de p̄nti.ad hoc qḋ no.Inno.j.de teſti.ſignificauerũt
vbi valet hec appellatio.Appello qꝛ me grauaſti niſi grauamen re-
uocaueris.de quo dic vt ibi.ꝛ vide Innoc.de no.oper.nunci.c.fina.
3 ¶ †No.ij.duo copulatiue requiri ad cõcludendum grauamen pro
pter aſſignationem termini citatorij.Primo termini nimia breui-
tas.Secundo qḋ terminus ſit peremptorius.Alterũ ergo non ſuffi-
cit:quia in facultate eſt iudicis ſtatuere in primo terminum perem-
ptorium:nec ſufficit quod terminus ſit nimis breuis qñ nõ eſt ꝑem
ptorius:qꝛ in ſecundo citatiõis termino põt abbreuiari.Intellige
tamen qḋ terminus nõ ſit ita breuis:qḋ cõparere non poſſit:qꝛ ex ſo
la ſtatutione termini ſic breuis poſſet appellari:cauſa preiudicaret
ſaltem in cõdemnatione expenſaruꝫ.per no.de ꝓcur.querelam.ꝛ de
4 iudi.ſancimus.C. ¶ †No.terminũ citationis non debere ſine cauſa
5 abbreuiari. ¶ †Opp.j.qḋ a grauamine de futuro non appelletur
in iudicio:vt.j.de appel.vt debitus.ꝛ.c.dilecto.dic qḋ hic ſentiebãt
grauamẽ de preſenti:ꝛ timebant de futuro:ad hoc de preſum.man-
data.ꝛ de ap.cõſuluit:ſecundum Hoſti.dicit hic Cal.qḋ non eſt ne-
ceſſe qḋ petat grauamẽ reuocari:ſed ſufficit qḋ ſe grauatum ſentiat:
quod eſt cõtra illud quod no.de ap.ex parte:ſecundum Ioan.Cal.
6 ¶ †Oppo.qḋ reuocentur attentata ante cognitionem appellatio
nis:de ap.nõ ſolum.lib.vj.de ap.venientes Ioã.an.remittit ad di
ctum.c.non ſolum:dicit qḋ hoc procedit in appellatione ab interlo
7 cutoria:illud in appellatione a diffinitiua. ¶ †Quero cum gloſ.j.
quis dicatur terminus nimis breuis:dicit gloſ.qḋ qualis terminus
debet ſtatui hoc relinquitur arbitrio iudicis:conſiderata qualitate
perſonarum:ꝛ loci diſtantia:vt patet.j.de ap.cum ſit romana:ꝛ ſe-
cundum hoc videtur qḋ terminus citationis ꝛ dilatio ſit arbitraria
non ergo hodie ſeruantur termini qui habentur in autẽ.qui ſemel.
C.quomodo ꝛ quando iu.ꝛ vnde ſumitur:ꝛ ſic not.do.qui hos ter-
minos ſuperflue proſequitur.ſ.vt lite non conte.c.j.per que dicunt
ibi qḋ expectatio termini vſqꝫ ad annum non ſeruatur.Unde dicit
Bar.in autẽ.predicta qḋ iudex poteſt ex cauſa abbreuiare dilatio-

FRANCKESCHE STIFTUNGEN

neſ:de quibus in.d.autē.ꝛ non expectare annũ:ꝛ eoipſo habere lo-
cum ꝛ cauſam ſubeſſe abbreuiandi quod conſuetudo ꝛ ſtilus curie
hoc habet qđ abbreuientur:hoc etiam ſequi videtur Cy.et Petr.in
auť.qui ſemel.C.quõ ꝛ quando iu.ꝛ ex glo.not.quod in his que ſub
mittunť arbitrio iudicis non libere:ſed cum cā poteſt appellari:ſi
arbitrando modũ excedat:vide glo.de accu.ſuper his.ꝛ dicit Joā.
8 quod hec gloſſ.fuit additio ex dictis Innocen. ¶ †Oppo.cũ glo.
nō poſſit appellari:qꝛ poteſt iudex terminũ moderari vt pꝫ.ff.de iu
di.l.nōnunꝙ.Solu.dicit glo.qđ tempus poteſt moderari:ꝛ ex cau-
ſa:ſine cā non aut ergo moderať ſine cā:ꝛ poteſt appellari aut mode
rať cũ cauſa:ꝛ ſi nimium reſtringit poteſt appellari. Si nimium nō
reſtringat non pōt appellari vt in cōtrario:vnde dicit gloſ.quod vt
tollať appellandi facultas:ſi moderať dꝫ exprimere cauſam q̄re re-
9 ſtringit terminũ iuris.†Qui aũt ſit terminus iuris tollitur ex.l.pro
perandũ.C.de iudi.ꝛ ex auť.qui ſemel.ꝛ.l.cōſentaneũ.C.quõ ꝛ qñ iu
dex quos terminos nō exprimo hic licet docto.expreſſerint.s.vt lit.
nō conte.c.j.qꝛ cōmuniter curia de cōſuetudine nō ſeruat illos ter-
minos:ꝛ cauſa dicitur ſubeſſe moderandi:eo qđ curia nō ſeruat:vt
dicit Barto.in dicta auť.qui ſemel.de quo in ſpecu.de cita.§.ij.ꝛ dꝫ
eſſe citatio peremptoria vel trina ꝛ tunc non eſt neceſſe qđ apponať
peremptorium vt no.q.ij.in ſum.ꝛ in ſpec.de cita.§.viſo.verſic.hoc
ergo aduerte.Inno.ꝛ bonagui.exigũt ſimul iuncta duo ꝛ poſſit ap-
pellari quod terminus ſit peremptorius:ꝛ quod ſit breuis per q̄ di-
cit Inno.qđ per hoc qđ in prima citatione apponat peremptoriuꝫ
non poteſt appellari:ꝛ bonagui.dicit quod per hoc qđ termin⁹ per-
emptorius nō ſit nimis breuis per hoc non poteſt appellari:ꝛ ſi ap-
pellaretur curia non daret litera.Joan.and.remittit ad ea que ſcri-
bit in ſpecu.in titu.de ap.§.in quibus.v.ſed quaꝫ dicit circa mediũ
ſub.v.xxxvij.ibi recitat Jo.an.bonagui.dixiſſe ſe expertum etiā ꝓ-
pter duo ſimul iuncta videlicet quod breuis terminus aſſignetur:ꝛ
peremptorie quod ſi appelletur ꝓpter hoc curia non dat literas:et
dicit qđ literam ſuper hoc factam a cancellario vidit declinari:alš
dilacerari.Dicit Jo.and.quod ſtilus cancellarie,poſſet ſaluari in cā
leui ꝛ veriſimiliter ꝓuiſa.In cauſa aũt ardua ꝛ nō veriſimiliter ꝓui-
ſa ꝓcedit adhuc hodie hec decre.qꝛ hec cauſa vt patet ī antiqua erat
ardua:qꝛ ſuper eccleſia vt ꝓprietate que no.Archi.v.q.ij.in ſum.re-
citans hec dicta dicit qđ appellatio eſt legitima:licet litere nō den-
tur forte audiretur ꝓſequēs in curia.Puto quod ſi terminus cita-
tionis ſimul deliberatorius eſt vt qꝛ citať ad reſpondendum libello
infra talem terminum tranſmiſſa copia libelli dico quod ſi cauſa ve
riſimiliter eſt deliberata vel ſi leuis quod momento pōt deliberari
quod ꝓpter arctationem termini dum tamen poſſit comparere nō
poſſit appellari nec tunc debent dari litere quod cauſa ſubeſt abbre
uiandi eo quod hoc hꝫ ſtilus dum tñ in vnum non ſupplātet. Si cā
eſt ardua:ꝛ veriſimiliter indeliberata nec cōmode poteſt.j.terminũ
deliberari ꝓpter arctationem termini eo quod terminus eſt perem-
ptorius:ꝛ nimis breuis non video quin poſſit appellari:quia cauſa
eſt legitima:ꝛ hoc tenet Cyn.in.l.j.C.de dila.vbi dicit quod vbi trāſ
mittitur copia libelli nō dicitur habere deliberatorias quādo in ci-
tatorio fuit appoſitus ſufficiens terminus ad deliberandum.alias
ſecus:ꝛ puto quod curia daret literas argu.de dila.expoſuit.de ap.
oblate.Si terminus tñ eſt citatorius:qꝛ citatur ad recipiendam co
piā libelli:tunc ſi abbreuiat terminũ iuris etiam cum peremptorio
nō credo quod per hoc ſolum poſſit appellari hoc habēte ſtilo curie
vt poſſit abbreuiari ſi appellareť quod ſine cauſa abbreuiaretur ter-
min⁹ iuris:qꝛ hoc eſt in iudicis poteſtate:ꝛ cā dicitur ſubeſſe eo qđ
hoc habet ſtilus curie.Si abbreuiaretur terminus in tantum qđ nō
poſſit citatus comparere in termino conſiderata diſtantia puto qđ
poſſet appellari etiam in primo citatorio non emanante perempto
rio:qꝛ lederetur ſaltem ꝓpter condemnationem expenſarum:vt pa
tet.s.de peu.querelam ꝛ quod no.de iudi.ſancimus:ꝛ maxime ſi ꝑ-
emptorius eſſet:qꝛ tunc eſſet maioris preiudicij.

1 ☞ Dilationes deliberatorie denegantur reo qui per literas cita-
tatorias plene potuit inſtrui ꝛ quomodo dicatur inſtructus nume-
ro.7.
2 Copia exemplata iudicis autoritate fidem facit vt proprium origi
nale.
3 Citandi practica q̄ ſit quo ad fines excludendi deliberatorias dila-
tiones etiā ad libellum.nu.7.
4 Dilatio deliberatoria ad libellum eſt vnica danda.
5 Reſcriptum habetur loco libelli vt citatus a dilatorijs excludatur.
numero.8.
6 Per citationem illegitimam nullus ad comparendũ arctatur ꝛ vt
dicatur legitima que ſufficiant.nu.12.
7 In citatione non debet exprimi libellus vel reſcriptum vbi notorie
conſtat de iuriſditione eſt tamen vtile vt inſeratur ad dilatorias ex-
cludendas.
8 Reſcriptum loco libelli non habetur quo ad finem vt ſuper eo pro-
cedi poſſit libello non tradito licet ſecus quo ad dilatorias exclu-
dendas.
9 Dilatio datur abſenti ſine cauſe cognitione quando agitur de iu-
dicijs citatorijs vel deliberatorijs ꝛ licet deliberatorie denť in iudi-
cio excluduntur tranſmiſſione reſcripti.nu.11.
10 Dilationes preparatorie ſeu inſtructorie non danť etiā abſenti ſi-
ne cauſe cognitione.
12 Citatio quomodo non ſemper arctat citatum ad comparendum.
nume.ſeq.
13 Citatus quomodo coram delegato arctatur ad comparendum vel
non licet non exprimatur in citatione ſe iuriſditionem delegatam
habere tanꝙ videatur in eo defectus iuriſditiōis vel ſuppoſito ap-
parente defectu iuris agentis aut defectu ꝑtātis ꝓcedendi reſpectu
alterius accidentis.
14 Citatus coram iudice ſpecialiter tāꝙ ordinario ſi dubitetur an ſit
iudex quomodo ad comparendum arctatur vel non ſuppoſito defe
ctu iuriſditionis etiam reſpectu defectus iuris agentis poteſtatis
ꝓcedendi ſeu alterius accidentis vt ſi non compareat dicatur con-
tumax.
15 Reſcriptũ qñ dicatur ita explicite tranſmiſſum qđ potuerit abſꝙ
alio diſcurſu deliberare.
16 Citatio in criminali an debeat cōtinere id quod obijciendum vel de
quo accuſandus quis ſit.
17 Dilatio aliqua an ſit actori danda ex quo inſtructus debet venire.
18 Dilatio iudicialis qualis ꝛ quanta eſſe debeat.
19 Dilationes an ꝛ quando poſſint per iudicem arctari vel elongari.
20 Dilationes qđ iudex poſſit ex cauſa arctare vel differre q̄ dicať cau-
ſa legitima.
21 Dilationes ex quo ſunt arbitrarie ſi detur alia poſt primam an exi-
gatur cauſe cognitio ſicut exigebať in primis a iure datis.
22 Dilatione vna pendente an poſſit alia dari.
23 Dilationes quot dantur.
24 Dilatio qualiter debet dari per iudicem.
25 Dilationes prorogando an poſſit iudex vel videatur facere gr̄am.

1 PReterea. ¶ †Deliberatorie denegantur reo q
per literas citatorias plene potuit in-
ſtrui.Cōmunis diuiſio.ſecunda ibi:qꝛ igitur. ¶ Nota re
2 ſcriptum exemplatum iudicis autoritate facere fidem:et
3 ei vt originali videtur fides adhibenda. ¶ †No.ij.practicam citan-
di quo ad fines excludendi deliberatorias dilationes ad libelluꝫ:vt
tranſmittatur copia reſcripti in citatione:ꝛ tunc excludit delibera-
torias quando ſic explicite eſt narrata cauſa agendi in reſcripto qđ
ex eo potuit inſtrui ſicut ex libello:ſecus ergo ſi ſic explicite non ſit
factum narratum ꝛ ſic no.quod reſcriptuꝫ habetur pro libello quā-
tum ad hoc exigitur etiam competens terminus infra quem delibe
4 rare poſſit vt.s.c.proxi. ¶ †No.ꝙ deliberatorie non ſunt ad libellũ
5 niſi ſemel dande:ꝛ non pluries. ¶ †Nota quod reſcriptum habetur
loco libelli vt excludatur a deliberatorijs quando citatio eſt legiti-
6 ma nam †ſi citatio non eſſet legitima non arctaretur ad comparen-
dum nec ad deliberanduꝫ.ꝛ no.quod ſufficit ad hoc vt citatio arctet
citationem ad comparendum ꝛ ad deliberanduꝫ quod fiat fides de
iuriſditione per ſolam tranſmiſſionem copie reſcripti.de quo dicā
7 infra ꝛ no.de offi.delega.cum ſuper. ¶ †Oppo.ꝙ nō ſit in citatio
ne neceſſe exprimere libellum vel reſcriptum:quia ſufficit citari et
exprimi ad cuius petitionem a quo iudice:ꝛ ad quid.j.de dolo.cum
dilecti.So.quidam dicunt expreſſionem copie reſcripti ad validi-
tatem citationis:ꝛ hoc tenet glo.iij.qđ.ij.ſi ep̄s.Jo.j.de accuſa. ve-
niens quod ponit Jo.and.ibi ſuper glo.vltima.Tu dic vbi conſtat
de iuriſditione ſi queritur an ſit neceſſaria inſertio reſcripti in cita-
toria:dic quod non:vt in contrario.Si queris an ſit vtilis ad exclu-
dendas dilatorias:dic quod ſic vt hic:ꝛ not. Barto.in auť.at qui ſe
mel.C.quõ ꝛ qñ iu.qui dicit hic caſum:ꝛ bene ſimile de copia ꝛ libel-
li no.in.l.j.§.defendi.ff.ex qui.cau.in poſ.ea.per Bar.in auť. offera
tur.C.de lit.conte.Aduerte tamen quod inquantum dicitur tranſ-
miſſionē copie libelli in citatorio excludere deliberatorias:hoc eſt
verum qñ datus eſt in citatorio ſufficiens terminus infra quē poſſet
deliberare:alias haberet dilatorias:vt dicit Cy.in.l.j.C.de dilatio.
in.ij.q.ad hoc qđ no.in.c.precedenti.Si queritur an vbi non cōſtat
de iuriſditione aliter ſit neceſſaria tranſmiſſio copie reſcripti:vt ar-
ctetur citatus ad veniendum:dic quod ſic:alias citatio non arcta-
ret:quia ex quo per accidens habet iuriſditionem:et non naturali-
ter oportet quod aliqua fiat fides de hoc accidenti:alias non arcta
tur ad comparendum.de offi.delega.cum in iure:ꝛ qđ not.eo.titu.
prudentiam.Si queris an ſufficiet vt arctet citatum ad comparen-
dum tranſmiſſio copie videtur quod ſic:quia ex quo copiata eſt au
toritate iudicis habetur pro autentica vt not.in dicto capitulo cuꝫ
in iure:ꝛ no.j.de proba.quoniam contra falſam ad hoc tex.hic in cō
trarium eſt quia cum talis copia non ſit deſcripta parte citata vel ꝑ
ſente non habetur pro autentica.vt dixi poſt Jo.and.s.de offi.de-
legati cum in iure:ꝛ hoc tenebat Hoſtien.hic qui dicit quod copia
hec tranſmittitur vt fiat fides de iuriſditione nec hec ſufficit niſi de
autentica fiat fides.s.de offi.delega.cum in iure.Joan.an.dicit cō-

tra dicens quod hic habes expreſſum quod licet iudex delegatus nõ mittat reſcriptum apoſtolicum bullatum citatus tamẽ ex quo mittit tenorem licet non bullatum comparere debet. de quo. ſ. de offic. deleg. cum in iure: quia ſi reſpondere tenetur qđ plus eſt: ergo ⁊ comparere. plus ſentire videtur ſpec. in titu. de citatione. §. ij. verſi. Item quia reſcriptum non eſt inſertum qđ etiam non tranſmiſſa copia arcetur citatus ad cõparendũ dum dicit ſe delegatum. Bar. tñ ſimpliciter recitans in. l. ij. ſi quis in ius voc. non ie. velle videtur qđ ſaltem copia ſit tranſmittenda. item Archi. iij. q. ij. idem epõ. ſpec. idem in titu. de cita. §. iam de citatione. ver. ſed pone dicit ſufficere aſſertionem iudicis ſecundum tñ qualitatẽ iudicis Inno. hic facit dñiam inter delegatũ ⁊ ordinariũ: vt in delegato exigatur tranſmiſſio copie. In ordinario ſtetur dicto ordinarij per rationes que. j. aſſignabuntur. Puto qđ ſi in citatorijs aſſerit ſe delegatũ dato qđ nec reſcriptũ nec copiam reſcripti tranſmittat arctat citatus ad cõparendum: qꝛ ſufficit per iudicem cãm allegari in citatorio per quam ꝓbetur iuriſditio: qꝛ hec aſſertio ingerit ꝓbabilẽ dubitationẽ reo vt debeat cõparere allegaturus priuilegium ſuum ⁊ hoc ꝓpter verbum iudicis: ⁊ etiã ꝓpter aſſertionẽ nuntij: ⁊ fortius ergo cõparendũ eſt ſi tranſmittitur copia: qꝛ licet non faciat vt non autentica plenam fidem: faciet tñ qualẽ qualẽ cõparens autẽ ſi queritur an arctatur rñdere ſi dicit ſe non debere rñdere vt non deliberatus excluditur ex quo non negat aliter iuriſditionem ſi copia fuit tranſmiſſa vt hic: ſed ſi pñſens negat iuriſditionẽ debet ſibi fieri plena fides: aliter non compellitur reſpondere. idem Archi. iij. q. ij. ⁊ ſi epiſcopus ⁊ ſi delegatus quantumcunqꝫ verus ꝓcederet non valeret ꝓceſſus ſi pars propter hoc appellaret: quia ei non eſt facta plena fides nec tunc ſufficeret exemplũ ſic debet intelligi Hoſti. ⁊ temperari dictum Jo. and. alias non procederent. hoc voluit ſpecu. in. d. c. verſi. ſed pone. Hoc tenent dñi de rota ſua ꝯcluſiõe. ccclix. vbi dubitãt an ſi executor datꝰ ad executionẽ ſniaꝝ citat dicẽdo ſe executorẽ nõ aliter inſinuata ptãte valeat executio vel taxatio expenſaꝝ in citatũ nõ cõparentem vel ꝯtumacẽ qꝛ ſufficit qđ ſe narrat executorẽ vt citatus arcetur ad cõparendum: ⁊ petendum vt poteſtas oſtẽdatur ſi vult opponere ⁊ petere vt fides fiat quo caſu tunc facere tenetur: alias ſi non facit illo petente forte tũc non valet quod facit: ⁊ ſic loquitur. de offic. dele. cum iniurijs. alleg. ff. de iudi. ſi quis ex aliena. de accuſa. veniens. cum ſi. ad hoc quod talis eſt merus executor: ⁊ ſic abſqꝫ citatione põt ꝓcedere. de re iudi. de cetero ⁊ not. de offic. delega. paſtoralis. §. quia vero igitur non exigitur in citatione tanta ſolennitas que habetur hic. ad hoc qꝛ non arctatur iudex mittere originale ſiue copiam niſi petatur: ⁊ ſufficit ſi miſerat tenorem poteſtatis ſue in citatione quod dicunt verum qñ citat per literas: ſecus ſi per nuntium: qꝛ tunc non eſt neceſſe quod miſerat etiã tenorem ptãtis ſecundũ eos. alleg. de offic. deleg. cum in

8 iure peritus. ❡ † Oppo. ij. quod nõ ſufficit ſola copia reſcripti ⁊ reſcriptum vt arctetur ad comparendũ: ⁊ ꝓcedendum: qꝛ neceſſarius eſt libellus. de libel. ob. c. j. dic licet reſcriptum habeatur pro libello: quo ad finem excludendi dilatorias non quo ad finem vt ſuper eo poſſit procedi: ⁊ ſententia formari: immo opus eſt noua porrectione libelli dat ſimile quod licet libelli oblatio facta parti: ⁊ extraiudicialis ſufficiat ad excludendas deliberatorias non ſufficit tamen ad hoc vt ſuper eo fundetur proceſſus: ⁊ ſententia niſi iterato ꝓducatur. C. de lit. conteſta. l. vna: ⁊ aut. offeratur: ⁊ aduerſario preſente. iij. q. ix. certe: quia nec datur dilatio a iudice procedente. ad hoc alleg. C. de adul. l. iur. mariti. ff. quis or. in bo. poſ. ſeruetur. l. ij. §. dies. non ob. ff. de adulte. l. miles. §. ſexaginta vbi die feriata quo tamen ꝓcedi non poteſt: poteſt libellus offerri: quia hoc eſt verum iudici non parti de quo remittit ad ſum. de libel. obla. §. vtrum libellus. v. vbi libellus auten. vſqꝫ ad verſi. vtrum poſſit ſecundũ Hoſti. ad hũc tex. reſpondet ſed procedendum potius ⁊c. ſubaudi libello tamẽ oblato lit. conteſta. ⁊ iuramento preſtito de calũ. alias contradiceret li. ob. c. j. de lit. conte. per totum. ⁊. ſ. titu. j. Recitat Hoſtien. alios dicere hanc ſolennitatem ⁊ ſubtilitatem non eſſe neceſſariam de iure canonico. de iudi. dilecti: ſed non placet Hoſt. quantũcunqꝫ etiam originale porrigatur in quo omnia ſunt explicite poſita loco libelli: qꝛ illud non ſufficit ad ſententiam que non eſt ferenda niſi lit. conteſta. ⁊ lite conteſta. non fit niſi ad petitionem expreſſam. de electio. dudũ ij. de lit. conte. c. vno Jo. and. remittit ad ſpec. de citat. §. iam de citatione. ſub verſi. viſo ad ſi. ibi recitat Jo. de deo tenuiſſe quod non debet libellus offerri in citatione ex quo lis non eſt conteſta. de app. ſignificante: ⁊ quia iudex ſe reddit ſuſpectum. Sed dicit Joan. andr. quod nimis ſubtilizauit: dic in ſummarijs in quibus ſufficit qualis qualis petitio habebit reſcriptum locũ libelli vt no. de libel. obla. c. j. ⁊ cle. ſi. de ver. ſig. ⁊ hoc tenet Innocen. de elec. dudum. in verbo cõteſtationem. ⁊ archi. iij. q. iij. offeratur. per que dicit ſpecu. in titu. de preben. §. j. verſi. quid ſi agit quod in beneficialibus reſcriptum ſufficit pro libello: vt petat condemnari vel exequi ſecundũ tenorem reſcripti. alleg. quod ſcribit in titu. de libel. conceptio. §. nunc dicendũ verſicu. vj. vbi dicit in beneficialibus non eſſe neceſſarium libellum vt not. de libel. obla. c. j. Non obſtat quod parti non debet edi extra iudicium: quia fateor: ſed illud poſtea repreſentatur in iudicio: ſed originale vel alia copia: que ei a iudice porrigetur: ⁊ hoc eſt pro libello: ⁊ hoc aliquando practicaui. inquantum dictum eſt ſupra oblationem libelli fieri poſſe die feriato: ⁊ illud intellige de ea que fit iudici: non que fit parti. idem tenet Joan. and. in addi. ſpecu. in titu. de libel. concep. §. nunc videamus in princip. vbi dicit quod dictum Jo. ſibi non placet quod pars poſſit citari ad recipiendum libellum die feriata: vt ipſe no. xv. q. iiij. placita: quia contra illum text. ⁊. §. ſexaginta loquitur de obla. que fit iudici ⁊ non parti. Uel ſpeciale ibi in actione tempore peritura: quia loquitur vbi maritꝰ accuſat iure mariti quod ius tempore excluditur per que decidit ibi an oblatio libelli habeat preuenire iuriſditionem ⁊ dicit quod non etiam ſi fiat iudici: quia in illa exigitur ad preueniendum citatio. de foro cõpe. propoſuiſti: ſecus videtur in perpetuatione in qua non exigitur citatio licet glo. equiparet preuentionem ⁊ perpetuationem in dicta decre. pe. tunc enim ſi ſufficeret oblatio facta iudici: ⁊ forte die feria-

9 to: lꝫ nõ aperiat hec clare ibi Joan. and. ❡ † Opp. iij. quod dilatio non detur abſenti maxime ad hoc non citato: qꝛ non dantur niſi cũ cauſe cognitione: iij. q. iij. ſpatium. verſi. a iudice: dic quedam ſunt inducie citatorie ⁊ tales dantur ſine cauſe cognitione cum dentur abſente parte. ff. de offic. procon. l. nec quicqꝫ. §. vbi decretum. Quedam ſunt deliberatorie ⁊ tales qꝛ augeri poſſunt ⁊ diminui dari poſſunt

10 in abſente ad hoc qđ no. de ꝓcura. dilectus. † Quedam ſunt ꝓparatorie ſiue inſtructorie: ⁊ he non dantur ſine cauſe cognitione. iij. qõ. iij. §. ſpatium. verſi. a iudice ſm Jo. an. ⁊ Inno. Inquãtum dicit qđ deliberatorie dantur ſine cauſe cognitione. Specu. tenet contra in

11 ſpecu. de dila. §. fina. ver. vlti. † Quid in deliberatorijs quia tales dãtur in iudicio. non ob. tex. hic quia hic nõ dantur deliberatorie: ſed excluduntur ex tranſmiſſione reſcripti tene qđ non exigunt cauſe cognitionem: lꝫ dande ſint in iudicio vt. iij. q. iij. offeratur: qꝛ ſi citatorie inquantum ſubrogantur loco deliberatoriarum non exigũt: ita

12 non exigunt inquantum ſunt pure deliberatorie. ❡ † Uenio ad declarandũ glo. Inno. oppo. qđ non ſemp citatio arctet citatũ ad cõparendũ. ff. de iu. om. iu. l. ſi. de re iu. cle. paſtoralis. de offi. or. romana. lib. vj. Dic ſi queritur an citatio arctet citatum includendo caſus dubios videnda ſunt tria. Quandoqꝫ agitur de effectu citationis ꝓpoſito vel apparẽte defectu ptãtis citãtis. Qñqꝫ agitur de effectu citationis ſuppoſito vel apparente defectu iuris agentis. Qñqꝫ agitur de effectu citationis apparente defectu ptãtis procedẽdi reſpectu

13 alterius accidẽtis. ❡ † Uenio ad primũ ſuppoſito defectu ptãtis citantis ſi agitur de citatiõis effectu. Decido hic dubia. Primo in delegato. Scdo in ordinario. In delegato ꝓſequor per caſus. Primus ſit in delegato quando habet iuriſditionem in veritate ſed nõ exprimit ſe habere in citatorio. Et ſi quidem eſſet certum ipſum habere citatꝰ comparere tenetur: vt qꝛ ſciret iudex ⁊ pars qđ facile eſt in ordinario vbi citat ſuppoſitos: ⁊ circa ſuppoſita iuriſditioni: ſi eſt dubium citato ſaltem ſi quidem cõmuniter hoc non habet iuriſditionem põt tamen aliquo caſu habere non arctatur citatus comparere: niſi aliquid in citatorio exprimatur per qđ concluditur iuriſditio etiã ſi ex aliqua cauſa occulta habeat: ⁊ habere poſſit iuriſditionem. argu. ff. ſi quis cau. l. quotiens ⁊. l. ſi ſeruus ne de ſtatu. defunc. l. pe. ff. de in ius voc. l. ij. ⁊ idem no. Inno. ⁊ glo. ſ. de offic. deleg. prudentiam. in prin. ſuper gloſ. ſi. ponit Joan. and. Ideo ſi citat quis ⁊ non exprimit ſe delegatum quis comparere non tenetur. ad hoc de offic. deleg. cum in iur. Sed nõ decidit hic Inno. quid eſſet de ꝓceſſu habito contra talem non comparentem puto quod in his in quibus ſufficit preſumpta vel ficta contumacia ꝓceſſus valeret: quia nõ deficit ptãs: ⁊ ficta vel preſumpta contumacia. In his in quibꝰ exigitur vera contumacia nõ valerent. Ideo ſi excõicaret vel aliam ſententiã cenſure ꝓferret: ex quo ſupponitur habitus iuriſditionis illa eum ligaret ſi ꝓcederet ad miſſionem in poſſeſſionẽ ex primo. Idem ſi ad miſſionẽ ex ſcdo vel ſniam diffinitiuam puto qđ nõ valeret proceſſus allegato hoc ex quo non eſt iuriſditione certificatus. Secundus caſus qñ in veritate eſt iudex delegatus: ⁊ exprimit cãm p quam cõcluditur iuriſditio: vt quia dicit ſe delegatum: ⁊ trãſmittit copiam reſcripti: vel reſcriptum bullatum ſm Inno. puto idem ſi non trãſmittit: ſi tamen hoc aſſerat: ⁊ ſit talis in quo cadat iuriſditio delegata ſi enim ſimplex clericus diceret ſe delegatum pape niſi exprimeret cauſam: qꝛ ex certa ſcientia papa cõmiſit ex quo non cadit cõmuniter in eum iuriſditio non ſufficeret ⁊ hoc caſu ſm Inno. qñ exprimit ſic qđ cadit in eum iuriſditio citatus comparere tenetur: ⁊ ſi nõ compareat poteſt contra eum procedi ad miſſionem ⁊ excõicationem: ⁊ quẽlibet alium proceſſum dummodo ſtatus cauſe patiatur. Tertius caſus qñ in veritate non eſt delegatus nec exprimit cãm in citatorio: ⁊ non arctat citatio quo ad aliquem effectum: quia deficit exiſtẽtia ⁊ apparentia iuriſditionis: qꝛ eo qđ cauſa nõ allegatur apparet quod nõ habet iuriſditionem. nec obſt. ſi dicatur poſſibile eſt qđ habeat dic quod hoc nõ ſufficit: alias cuiuſqꝫ arctaret citatio: lꝫ fateor ſanum fore conſilium vt cõpareat opponẽdo poſſet etiã eſſe non ſanum: ſi forte ſe non ꝓnuntiaret cõpetentem: ⁊ hec eſt concluſio Inno. non hic ſed de offi. delega. prudentiam. ad hoc glo. de reſcrip. ſuper lris. ⁊ de accu. veniens. Quartus caſus qñ non eſt iudex delegatus

delegatus in veritate ⁊ exprimit ſe delegatum ⁊ hoc poteſt eſſe du-
pliciter: primo qꝛ in exercitio nō eſt delegatus:hꝫ tamē habitum iu
riſditionis:vt qñ eſt datus delegatus per reſcriptū ſurreptitium:⁊
valet citatio vt arctet citatū quo ad effectū cuiuſcꝫ ꝓceſſus:etiaꝫ in
ꝓncipali:dūtamē patiaꝝ hoc ſtatꝰ cauſe:qꝛ ex quo habet iuriſditio
nem:lꝫ exceptione elidibilē valet qđ agitur donec deueniatur ad cō
flictum exceptionis ⁊ appelletur.hoc dicit Inno.non hic:ſed.ſ.de
offi.dele.cum ſuper:⁊ facit qđ no.ſ.de ap.ſi duobus. Poteſt etiam
ſecundo qñ non habet iuriſditionē ⁊ exprimit ſe habere:vt qꝛ expri
mit copiam vel falſum tenorem reſcripti apoſtolici.⁊ tunc dicit qđ
ſi procedit in abſentem:nil valet qđ facit in abſentē non comparen
tem etiam ſi pronuntiet ſe iudicem competentem ⁊ in hoc dicit eſſe
differentiam inter iudicē delegatum ⁊ ordinarium: qꝛ licet ordina-
rius nullam habeat iuriſditionē:tamē ſi ꝓnuntiat ſe iudicem com-
petentem.valet qđ agitur vt ſi dicat quem cōtraxiſſe in loco vbi ille
negat ⁊ ꝓnuntiat ſe cōpetentē aſſignat cauſam:qꝛ iuriſditio delega
ta habet certos limites quos tranſgredi non lꝫ.de reſcri.cū dilecta.
de offi.dele.p.⁊.g.Sed ordinarius in ſuo territorio ⁊ incolis eius ⁊
in quolibet habet gñalem adminiſtrationē vel iuriſditioneꝫ:⁊ ideo
quicqd facit in territorio ſuo ꝯtra eos:quos ibi inuenit ſiue ſint in-
cole ſiue extranei:totum tenet prima facie.Eſt ⁊ alia ratio ſm Hoſ.
qꝛ iuriſditio delegata odioſa ordinaria fauorabilis.de re.iur.odia.
lib.vi.In alia parte videtur dicere qđ ſicut ordinarius pōt cogno-
ſcere an ſua ſit iuriſditio ⁊ pronuntiare ſe competentem:ita et pote
rit delegatus.nam dicit qđ etiā litere falſe fuerunt ad eum impetra
te:poterit cognoſcere:an ſua ſit iuriſditio.dic ſi funditꝰ caret iudex
iuriſditione:⁊ hoc conſtat loquendo de delegato non arctat citatio
nec poteſt ſe pronuntiare cōpetentem:qꝛ nullam habet in principa
li nec incidenti que datur demum ei propter dubium.ff.de iudi.l.ſi
quis ex aliena.no.glo.de reſcrip.ſuper literis.de offi.dele.prudētiā
de accu.veniens.iij.q.ij.ſi eps.de re iudi.cle.paſtoralis.de fo.cōpet.
romana.lib.vi.per glo.Si eſt dubium an habeat iuriſditionē ⁊ fun-
ditus non habet:ſi datus eſt per falſum reſcriptum vel aliter nullā
habet iuriſditionem dubium pendet ex hoc an iudex qui nullaꝫ ha
bet iuriſditionem poſſit pronuntiare ſe competentem ⁊ an pronun
tiando ſe faciat iudicem in delegato.Varius eſt hic Inno.dic ſi da-
tus eſt per falſum reſcriptum variat hic Innoc.⁊ in.c.ſuper literis:
qꝛ ibi tenet non poſſe eum cognoſcere.Hic tenet cōtrarium:teneqđ
ibi dixi.⁊ primum eſt verum.ſ.qđ nō poſſit.Si nō eſt datus per fal-
ſum reſcriptam:ſed alias nulluꝫ:vt ex defectu impetrantis:vt quia
impetratum ab excōicato:⁊ pōt cognoſcere.vt no.lapus.de reſcrip.
c.j.lib.vj.Idem ſi impetratum a falſo ꝓcuratore.vt.ſ.de reſcrip.ex
parte decani ſecundum vnum intellectum:licet Innocē.⁊ male te-
neat iudicem funditus carentem iuriſditione non poſſe cognoſce-
re an ſua ſit iuriſditio niſi intelligatur.vt infra dicetur.⁊ vt ſupra eſt
dictum.hoc dicit ſupra de reſcrip.ſuper literis in verbo forſan cir-
ca principium. Si nullam habet:quia nunquā fuit datus:lꝫ dicat
ſe habere forſitan mittendo falſum reſcriptum : adhuc non valet ſe
pronuntiare cōpetentem:qꝛ nullum habet principium verū a quo
ſurgat hec poteſtas ſicut ⁊ in impetrato per falſum reſcriptum:⁊ ita
poteſt intelligi qđ primo dicit Inno.⁊ no. Jo.an.in.c.ſcienti.de re-
gu.iur.lib.vj.ad ſi.q.Hec vera niſi inhabilitas reddat funditus in-
capacem iudicem:vt qꝛ eſt iudex ſecularis qui citat clericum:qꝛ etiā
ſuper dubio an ſit clericus cognoſcere non poteſt.vt de ſen.excom.
ſi iudex laicus:niſi exprimeret cām per quā cōcluderetur iuriſditio:
vt qꝛ ſuper feudali.vt no.Hoſti.in ſum.de fo.compe.§.ij.ver.liquet.
vel ſi inhabilitat eum in principali:⁊ in incidenti:vt qꝛ infamis:vel
qꝛ pupillus vel ſuſpectus:tunc nō valet ſe pronuntiare competen-
tem.vt no.de offi.dele.cū ſuper.ff.ſi quis in ius voca.non ie.l.ij.per
Bar.⁊ de re iudi.l.quidaꝫ cōſulebant.Per que dicit qđ ſi ſtatutum
impediat vt iudex non poſſit extendere iuriſditionem ſuam vltra
limites ſue iuriſditionis qđ nō valebit ſe pronuntiare competentē.
Hoc ſuppoſito dico qđ vbi eſt dubium:ſi ſimus in caſu in quo non
poſſit pronuntiare ſe competentem ſiue pronuntiet ſiue nō:non va
let qđ agitur nec incidenti an ſit iudex nec etiā in principali ſiue ſit
proceſſus punitiuus cōtumacie ſiue principalis:⁊ in hoc caſu bene
credo:idem in ordinario ſi funditus quo ad aliquem nullam habet
iuriſditionem nec eſt in poſſeſſione iuriſditiōis:ſed ſi habet quo ad
aliquos:qꝛ habet aliquod principium:lꝫ non forte quo ad citatum
quia non eſt ſubiectus bene poteſt pronuntiare ſe competentem:vt
infra dicam.⁊ valebit ꝓceſſus per que apparet qđ poſitis paribꝰ ce
teris nō erit magna differentia inter ordinarium ⁊ delegatuꝫ:ſed in
hoc tantuꝫ an funditus careat quo ad omnes:an habeat quo ad ali
quos vbi autem dixi eum poſſe cognoſcere:an ſit iudex:tunc ſi agiꝝ
de proceſſu punitiuo contumacie poterit procedere:qꝛ propter du-
bium tenebatur ire allegaturus priuilegium ſuum:ſi agitur de pro-
ceſſu principali:tunc dicit hic notabiliter Inno.qđ nō valet proceſ
ſus:ſi procedit nō pronuntiando ſe cōpetētem:qꝛ licet ꝓpter dubiū
ſit iudex in icidenti:nō ꝓpter hoc eſt iudex in principali:niſi antea
ꝓnuntiet ſe cōpetentē:⁊ hoc tꝫ But.⁊ Bart.in.l.ij.ff.ſi quis in ius
vo.nō ie.quo caſu ſi ꝓnuntiat ſe facit iudicē ⁊ valebit ꝓceſſus:dum
tamen ſtatus cauſe hoc patiatur ſiue in preſentē ſiue in abſenteꝫ ad
hoc qđ no.ſ.de offi.dele.prudētiā.vbi idē dicit Inno.Non ob.ſi di
catur indiſtincte valere proceſſum:qꝛ eo qđ ꝓcedit ad vlteriora vide
tur ꝓnuntiare ſe cōpetentē.vt.ſ.de offi.dele.cū ſuper:qꝛ hoc verum
qñ habet iuriſditionē:lꝫ elidibilē ⁊ ſic ꝓceſſus eſt aliquis :ſed qñ nō
habet iuriſditionē ꝓceſſus eſt nullus ex nullo ꝓceſſu nō pōt tacita
valida ſurgere ꝓnuntiatio.Hec vera ſi ꝓcedat etiaꝫ parte pñte:ſi
nil opponaꝝ:qꝛ cū funditus nō habeat iuriſditionē nō pōt ꝓrogari
vt.l.priuatorū cōſenſus.⁊ de offi.dele.ſignificantibus.⁊ ſi dicaꝝ imo
habet ſaltem aliquam reſpectu illius incidētis:an ſit iudex propter
dubium:qꝛ pretextu illius iuriſditio nō eſt ꝓrogabilis ⁊ in hoc no-
tabiliter ponit Pe.in.l.ex quacunqꝫ.ff.ſi quis in ius vocā.nō ie.ad
hoc:qꝛ hec iuriſditio eſt reſpectu certi articuli tm̄:vnde nō ꝓrogabi-
lis.vt no.Cy.in.l.j.C.de iu.om.iu.de mu.peti.c.j.in illa.q.an proce-
dat recōuentio corā arbitris iur.⁊ facit qđ no.Jac.de are.in.l oium
C.de teſta.Si autē eſſet preſens ⁊ opponit ⁊ iudex nō admiſſa exce-
ptione ꝓcedit:tunc ſatis pōt dici qđ principaliter tacite ꝓnuntiet
procedēdum nō obſtante exceptione.⁊ principaliter reicit exceptio
nem:⁊ ex tunc valet ꝓceſſus ⁊ ante geſtus confirmatur per hoc dico
qđ ſi reuocatur in dubium an ſit appellatū:cum nō ſit vel an ſit deſer
ta appellatio cum nō ſit:ſi ſtante dubio iudex ſe ꝓnuntiet competē
tem:valet ꝓnūtiatio ⁊ ꝓceſſus poſtea:⁊ ſic dꝫ intelligi dictū Inno.
⁊ Compo.de reſcrip.ſuper literis ⁊ tēperari cle.ſicut appellationē.
de appella.in cle.ſecus ſi ſit ꝓceſſum abſqꝫ tali ꝓnuntiatione:ita dꝫ
intelligi cle.ſicut appellationē.⁊ qđ no.Inno.ſ.de ap.ſi duobꝰ. Sꝫ
eſt planum qđ dubiū iuriſditionis nō facit quē iudicē in principali
ſed ſic in incidēti.Sed an ſufficit quo ad ptātem exequēdi.But.qđ
nō.ff.de iu.om.iu.l.pe.glo.ff.ſi quis in ius vo.nō ie.l.ij.⁊ Bar.ibi.⁊
l.epale.C.de epi.au.Hoc intellige verum ſi ibi nō hꝫ bona.alias po
teſt exequi:vt ibi dicit Bar.ſ.in.l.ij.omnia hec ꝓcedunt qñ delegatꝰ
nō eſt iudex quo ad aliquē:ſed ſi eſt iudex quo ad aliquē eſt dubium
an iuriſditio ſe ad alium extendat:ad quē vere ſe nō extendit:tūc ſa
tis puto qđ ſi exprimat aliquam cām:per quā cōcludatur iudex vel
probabile dubiū inferaꝝ:an ſit iudex quāqꝫ in veritate nō ſit iudex:
dummodo hoc nō cōfingat falſo qđ valebit ſe pronuntiare iudex cō
petentē ⁊ valebit ꝓceſſus poſt ꝓnuntiationē.vt dixi.ſ.⁊ idē.j.qđ in
ordinario. Si autē eſt iudex quo ad vnā rem vel quo ad vnā cauſam
⁊ nō quo ad aliā.tunc dic qđ ſi dubiū eſt ꝓbabile:an ſit iudex:lꝫ in ve
ritate nō ſit iudex:ſi ꝓcedat reſpectu iſtius cauſe ⁊ ꝓnuntiet ſe com
petentem:valebit ꝓceſſus.⁊ in principali ⁊ in incidenti:niſi appel-
letur.⁊ eſt caſus.de offi.dele.cum olim abbas.Si nō ꝓnuntiet ſe cō-
petentē ex quo in veritate nō eſt iudex:nō valebit ꝓceſſus in princi-
pali:valebit tamē cōtumacie punitiuus:ſi nō cōpareat vel ſi compa
reat ⁊ recedat nō licētiatus.vt no.Inno.in.c.preallc.cum olim.ab-
bas.Si eſt certū ipſum nō eſſe iudicē in cauſa in qua citat et dicit ſe
iudicē:lꝫ in alia ſit iudex citatus nō tenetur cōparere ⁊ habitus pro
ceſſus nō tenebit quo ad aliquem ꝓceſſum:adeo qđ puto qđ nec ex-
cōicatio teneret:qꝛ ex quo lꝫ alias i iſtū habeat iuriſditionē reſtrin-
git citationē ⁊ ꝓceſſum ad cām nō ſuppoſitā iuriſditioni euidenter
intendit ꝓcedere ex cā:ex qua nō pōt:⁊ nō vult ex qua cauſa poteſt:
⁊ ſic nō valet repugnante ⁊c.de offi.dele.cū ſuper. Quod puto etiaꝫ
in ordinario.Ideo dixi ⁊ puto epm bonoñ.cui nō ſum ſubditus vt
laicus citauit me vt cōparerē pro quibuſdaꝫ neceſſarijs eccleſijs ſue
⁊ lapſo certo termino me excōicauit intentio ſua erat me citandi ꝓ
lectura vt irem bonoñ.cauſa expreſſa:et ficta non erat ſuppoſita ſue
poteſtati:quia pro lectura non erā ei obligatus:ſed communitati:ſi
qua erat obligatio que ſpectabat ad laicum iudicem vel ad tenentē
locum eccleſie vt ad delegatū:qui tunc ibi erat nec etiam pro factis
eccleſie ſue arctabar dixi quod non eram excommunicatus:quia ex
tendebat manum extra iuriſditionem ſuam:et per hanc viam con-
cordabuntur opin.in dicto.c.cum olim.ad hoc quod not.de officio
delega.cum in iure.de reſcrip.paſtoralis.vbi ſententia lata in execu
torem non valet quando non eſt rebellis.quia de nūc executor ſub-
14 mittitur quando eſt rebellis iuriſditioni delegate. ¶ † Venio ad
ordinarium:⁊ ſi quidem exprimit ſe iudicem et certum eſt eum non
eſſe.Caſus eſt planus:ſi exprimit ſe iudicem et eſt:ſed non eſt certuꝫ
idem quia valet omnis proceſſus ſi eſt iudex:ſed eius iuriſditio eſt
elidibilis:⁊ exprimit ſe iudicem.Idem per omnia vt in delegato ſi
eſt iudex et non exprimit ſe iudicem vbi eſt dubium an ſit.vt quia
citat non ſubditum:qui in veritate eſt ei ſubiectus ratione contra-
ctus:ſatis puto idem quod in delegato:⁊ hoc etiam tenet Innocē.
Si non eſt iudex:proſequar ergo tres caſus dubios.Primus quan
do non eſt iudex nec eſſe poteſt. Secundus quando non eſt ſed eſſe
poteſt:vt ſi laicus citet clericum in cauſa ſpirituali non arctat cita-
tio quo ad aliquem proceſſum.de ordine cogni.tuam. ¶ Venio ad
ſecundum quando non eſt ſed eſſe poteſt:dic ſi funditus non habet
iuriſditionem quo ad aliquem per omnia.dic idem quod dixi.ſ.in
delegato:quando non habet aliquam iuriſditionem:ſi habet.ſed
non quo ad iſtum:tunc ſi exprimit aliquam cauſam in citatorio per
quam concluditur iuriſditio:ſi ſit vera:puta qꝛ ibi cōtraxit vel deli
quit:vel qꝛ agit de re quam ibi habet:tunc quidam dicunt qđ ſi ibi

cōparuit vel ſi ibi inueniatur ſine aliqua citatione: tunc pōt ibidem
retineri donec preſtet cautionē de ſtando iuri vel lit. conteſtatur. ff.
de iudi. l. ij. §. pe. ſed male dicunt: qꝛ illa loquuntur quando apparet
coram iudice qui alias habet in euꝫ iuriſditionem: ſed ex aliqua cā
habet priuilegium reuocandi domum de quo dixi plene. de fo. com
pe. c. fi. Alij dicūt qđ ſi nō cōparuit citatio nō arctat eū: qꝛ lꝫ ibi de-
liquiſſet: ex quo eſt extra territoriū citatio nō arctat eū. Si autē cō-
paruit ⁊ rn̄dit nō errans in facto vel in iure ⁊ valet ꝓceſſus: qꝛ proro
gata eſt iuriſditio: ſuus autē iudex exequetur ſi res nō ſunt in terri-
torio ſniantis. ff. de re iudi. l. miles. §. fi. de fo. cōpet. poſtulaſti. C. de
re. cre. l. actori. Qn̄qꝫ venit: ſed poſtea contumaciter receſſit vel erat
in territorio: et poſtea citatus receſſit: dicunt qđ tenet cōtra ipſum
ſniam excōicationis ⁊ poterit ꝓcedi ſi cauſa erat talis in qua poſſit
lite nō cōte. ꝓcedi etiā ad ſniam diffinitiuā. vt lit. nō cōte. qñ. Non
ob. ſi dicas qđ nō eſt verū: qꝛ ibi cōtraxerit ⁊ ſic cōperta veritate nō
valebit proceſſus: qꝛ opi. cedit veritati. viij. diſ. q cōparata: qꝛ debe-
bat venire allegaturus cām: ſed ex quo citatus nō venit: cōtumax re
putatur: qꝛ eius eſt cognoſcere an ſua ſit iuriſditio. de reſcri. ſup lite
ris. ff. de iudi. ſi qs ex aliena. ff. ſi quis iuſdi. non ob. l. j. Alij ⁊ in hoc
reſidet Inno. dicūt qđ lꝫ valeat ꝓceſſus punitiuus contumacie vbi
vera exiſtente cauſa deferēte iuriſditionem poſſit citare nō valebit
ꝓceſſus in principali ex quo ibi nō ꝯtraxit: etiā ſi talis eſſet vbi pro-
cedi poſſet lite nō cōteſ. niſi primo cognouerit an ſua ſit iuriſditio:
⁊ pronūtiauerit ſe cōpetentē ⁊ poſt cognitionē an ſua ſit iuriſditio
ꝓceſſerit in principali: qꝛ videtur tunc ſe ꝓnuntiare cōpetentē. Nec
ob. qđ ſit lata ſnia a nō iudice: qꝛ ſuper hoc eſt iudex an ſit cōpetens
⁊ ꝓnuntiando ſe facit iudicē niſi appelletur: immo nec minime ap-
pellare pōt: ex quo eſt cōtumax. ij. q. vj. ei q. §. ſunt etiā. dicit tñ ſecꝰ
in delegato. Tu dic hoc caſu qñ nō hꝫ quo ad iſtū: ſed quo ad alios
qđ ſi hꝫ: ſed exceptione eſt elidibilis. Idem per oīa qđ hoc caſu dixi
in delegato. Valet enī ꝓceſſus ⁊ in principali: ⁊ incidenti: ſi non hꝫ
ipſo iure ex quo ibi nō ꝯxit vel deliquit ſi eſt certū qđ nō hꝫ adhuc p
oīa dicendū qđ nullus ꝓceſſus valet in cōtumacē. Si eſt dubiū ſi ci-
tat eum extra territoriū citatio nō arctat eū niſi ad diſtringēdas res
vt in. c. romana. §. ꝯtrahentes: ⁊ tunc poſſet bene ꝓcedere cōtra euꝫ ad
proceſſuꝫ ꝯtumacie punitiuū quo ad res ibi ſitas: nō quo ad afficiē
dam perſonam: qꝛ etiam ſi in veritate ibi cōtraxiſſet eū nō poſſe ex-
cōicare extra territoriū nō preuentum. Si eū preuenit vel citatꝰ ve-
nit ⁊ cōtumaciter poſtea receſſit: tūc qꝛ preuentus eſt valeret proceſ
ſus in incidenti nō in principali niſi ante oīa ꝓnuntiādo ſe faceret
iudicem vt dixit Inno. qn̄qꝫ citatus venit ⁊ pſecutus eſt ⁊ tūc pro-
gatur iuriſditio ex quo hoc fecit ſciēter nō errās in iure vel in facto
⁊ valebit ſnia diffinitiua etiā cōtra eū: quā exequet̄ ſuus iudex: ſi ibi
nō hꝫ bona ꝓpoſita actione in factū. ff. de re iudi. l. miles. §. pe. C. de
iureiur. l. actori. No. bene qđ ſnia nō exeqtur coram alio iudice ſine
remiſſione: vel requiſitione ſniantis niſi per actionē in factum dixi
credo. de libel. ob. c. j. ⁊ de fo. cōpe. poſtulaſti. ¶ Venio ad ſcđm ꝑn
cipale quid iuris ſuppoſito vel apparēte defectu iuris agētis: an ci
tatio arctet citatū: ⁊ hoc pōt eſſe multipliciter. Qn̄qꝫ ex perſone de
fectu: qꝛ nō hꝫ agens legitimā perſonam ſtandi in iudicio: ſi hoc ap
paret ex tenore citationis cōparere nō tenetur: vt qꝛ citat̄ vt veniat
reſponſurus pupillo vel excōicato vel alicui alteri perſone q̄ nō hꝫ
ptātem ſtandi in iudicio ⁊ nō tenetur cōparere: qꝛ citatio vt habēs
expreſſum errorē nō tenet: ⁊ ſic non arctat. ff. ſi qs cau. l. quoties. §. ſi
ſeruus. ff. de ꝓcu. l. feminas. ⁊. de iudi. intelleximus. Idē ſi citat̄ ad
reſpōdendū ſpoliatori: hoc expreſſo in citatione ⁊ qn̄cūqꝫ nō hꝫ ꝓ-
pter delictū: vel aliud ptātem agendi ꝯtra illū ꝯ quē agit: hoc expſ-
ſo in citatorio citatio nō arctat citatū. Idē ſi citet̄ vt rn̄deat militi
ꝓ alio agēti. Idē ſi hoc nō exprimit in citatorio: ſed al's eſt notoriū
iudici: qđ iniuſte citatꝰ: qꝛ hec ſunt paria citationē cōtinere intolera
bilem errorem vel notoriuꝫ eſſe errorē ad qđ no. ⁊. de iudi. examina
ta. ⁊ qđ no. de offi. vica. c. j. per Inno. ad hoc. de re iudi. inter ceteras
⁊ de app. ſollicitudinē. ⁊ qđ no. de ſen. excō. per tuas. Qn̄qꝫ apparet
defectus citationis ꝓpter defectuꝫ iuris agentis circa merita: vt qꝛ
agens nō habebat ius agēdi: ⁊ hoc cōſtabat: ſatis puto qđ ſi hoc pa
teat ex tenore citatiōis citatio nō arctabit: ſi hoc nō pateat ex teno-
re citationis ⁊ ꝓpter eius ꝯtumaciā ꝓcedat̄ ad miſſionē: ⁊ tñ agens
nō habebat ius agendi in effectu: qꝛ aduerſario cōpetebat exceptio
dicit hic Inno. qđ ſi ipſe qui obtinuit mitti ſciebat ſe nō habere ef-
fectuale ius agēdi: qꝛ cōpetebat exceptio ⁊ doloſe obtinuit mitti re
uocabit̄ miſſio. ff. de pecul. l. ſi eo tpe: ⁊ repetet abſens ſuā poſſeſſio-
nem: ⁊ ſi excipiatur de miſſione facta: ⁊ cōtumacia replicabit̄ de miſ
ſione doloſa: immo plus dicit qđ vbi quis eſt tutus exceptione: nō
valebit miſſio cōtra eum ⁊ ſi expellatur miſſus: non dabitur actio ex
eo ne vis fi. ei qui in poſ. miſ. eſt: qꝛ non intereſt actoris mitti in poſ-
ſeſ. bonoꝝ eius qui tutus eſt. ff. ne vis fi. ei. l. j. §. hec vera: ſic loquitur
ff. de pecul̄. l. ſi eo tēpore. nō ob. ff. ex qui. ca. in poſ. ca. l. in poſſeſſio-
nem: qꝛ in creditores miſſi ſunt pro debito conditionali quouſqꝫ ca
ue_ur de debito exiſtente conditione. Hoc dubium tangit glo. ff. ex
qui. ca. in poſ. ca. l. fulcinius. §. pretor. ⁊ ibi ſunt opi. Spec. illas reci-
tat in ti. de primo ⁊ ſcđo decre. §. nūc videamus. v. ſi. ⁊ ibi tenet opi.

Alla. an in preſentem ſit latum decretū: an in abſentē. vt primo caſu
teneat ⁊ imputet ſibi qui nō oppoſuit. ſcđo nō teneat. Glo. tenet in-
diſtincte qđ nō tꝫ. ⁊ hoc tenendū: qꝛ quando decretū cōtinet iniqui-
tatem ex parte petentis eo qđ eſt iniuſtū eſt nullum. vt qꝛ ex falſa cā
latum eſt. l. cum vero. §. ſubuentū. ff. de fidei. li. ⁊ hoc tꝫ ibi Bar. ⁊. ff.
de acquirē. poſ. l. iuſte. ad hoc. l. tutor ſi petitus. ⁊. l. ſcio egreſſe. ff. de
tu. ⁊ cu. da. ab his. ad hoc. l. ſi eo tēpore. ⁊ ibi latitare nō dicitur: qui
preſens ſi eſſet rn̄dere nō teneretur: ⁊ ſic nō valet cōtra nō latitanteꝫ
ſi propter eius cōtumaciā ꝓcedatur ad diffinitiuā: bene valeret pro
ceſſus ceſſantibus falſis ꝓbationibus. vt. l. cū putarem. ff. fami. her
ciſcun. ⁊. l. poſthumus. in prin. ff. de inoffi. teſt. ceſſantibus falſis. iđ
dixi qđ tunc in abſentem proceſſus eſſet nullus. ff. de iudic. l. ſi ꝑtor.
§. marcellus. ff. ad tre. l. ſi ſeruo inuito. §. cum pretor. ⁊ qđ ibi no. No.
Inno. de reſcrip. cū dilecta. ⁊ de re iudi. cū bertoldus. ¶ Venio ad
vltimū principale qñ apparet defectus alterius accidētis: dic qn̄qꝫ
eſt defectꝰ ex parte citati: vt qꝛ impeditus: ⁊ tunc dic qđ ſi hoc eſt no
tum citanti: citatio nō arctat citatū. ff. de re iudi. l. queſitū. not. ⁊. de
procu. querelaꝫ. ⁊ fortius ſi hoc apparet ex tenore citationis. Si nō
apparet nec eſt notuꝫ iudici citatio arctat ⁊ valet ꝓceſſus qui in eū
geri poteſt in fictum vel apparentem verum cōtumacē reſtituit̄ tñ
ex clauſula generali. ff. ex q. ca. ma. l. ſed ⁊ ſi p ꝑtorē. §. vltimo. ad hoc
de re iudi. cū bertoldus. ff. de dam. infec. ſi finita. §. ſi forte. de quo di
cam plenius. de dolo cōtingit. Si eſt alter defectus. ⁊ hec ſit ꝑ regu-
la ſm Inno. hic qui cōcludit etiā ad ꝑmiſſa qđ vbicunqꝫ citatus hꝫ
aliquā exceptionē declinatoriā ex aliquo accidenti: per quā ſi ꝑſens
eſſet non arctaretur ad cōparendum. Hec ſi exprimitur in citatorio
vel alias eſſet notoria citatio nō arctet citatū ex defectu citationis.
Si citat ad diē feriatū. de ferijs. c. fi. Si citat ꝺ eo de quo nō pōt eſſe
iudiciū. vt de luna vel ſole. ff. de iudi. l. quēadmodū. C. de ſtudijs lib.
nō cō. l. ij. li. xj. Si exprimat locū inhoneſtū. ff. de ar. l. ſi cum dies. §. ſi
arbiter. Idē ſi nō exprimit: lꝫ eſt notoriū iudici vt iudici qđ citatio
cōtinet iniuſtū: vt ſi citat ad locū notorie nō tutū. ad hoc. de re iudi.
cle. paſtoralis: lꝫ prudēter faciat ſi mittat ꝓcu. iij. q. iij. ſi egrotās. nā
tutus erit exceptione doli cōtra aduerſariū qui doloſe ſic obtinuit
eum citari. ar. ff. de eo per quē fa. eſt. l. j. §. ſi reus. ⁊ ſi neſciuerit iudex
vel aduerſarius dabitur ſibi reſtitutio ex clauſula gn̄ali. ff. ſi qs cau.
l. ij. ⁊ per totū. Hoſt. dicit idē qñ cōſtat de dolo aduerſarij vt opus ſit
reſtitutio. de reſti. in integ. ex literis. ſm Hoſte. ſed ibi nō erat noto
rium ⁊ hoc puto. Nec ob. ſi dicatur notorium nō excuſat ab oppoſi-
tione: lꝫ a ꝓbatione. vt in cle. appellanti. de ap. ⁊ no. vt lite nō cōteſ.
accedens. j. qꝛ hoc ſurgit ex defectu citationis notoriā iniuſtitiā ha
bentis que ex hoc vitiatur: ſed ſuppoſita validitate citationis non
excuſaretur ab opponendo ad hoc qđ no. de cenſi. cum venerabilis.
Non ob. in predictis ſi dicatur nihil poſſe eſſe in citatione iniuſtum
qđ nō poſſit habere dubitationē vel excuſationē. Nam ſi citat̄ vt re
ſpondeat dn̄o ſeruus hoc pōt eſſe ſi ſuper tollerabili iniuria de eo cō
queritur. Inſti. de his qui ſunt ſui vel alie. iur. §. j. Idē etiā in oībus
alijs rn̄det Inno. qđ ex quo illicitū ⁊ iniuſtū poſuit in citatione: illđ
iudicabitur ſcđm cōem ⁊ regularē cōcurſum nō attento caſuali euē-
tu niſi adijciat caſum ſingularē ⁊ exprimat in citatione ex quo excu-
ſetur iniuſtitia: qꝛ tales caſus nō preſumuntur ſm Inno. ad hoc qđ
no. i ſi. de notorietate: que ſemper pōt habere excuſationē. de coha.
cle. ⁊ mu. tua. ⁊. c. veſtra. ad hoc. l. ſeruus quoqꝫ. ff. de here. inſtituen.
ad hoc quod no. ⁊. c. proxi. de ſenten. excom. venerabilibus. ad fi. li-
bro. vj. ſecundum Joan. and. Si autem hec non exprimuntur in ci-
tatorio vel alias non ſunt notoria: tunc ſi agit̄ de proceſſu contuma
cie punitiuo: debet ex quo citatio eſt formalis comparere citatus al
legaturus priuilegium ſuum: alias poteſt mulctari ⁊ excommunica
ri et etiam miſſionem pati etiam ſi ſit pupillus et ſic proceſſus con-
tumacie punitiuus ei infligi. Si agitur de proceſſu principali: tūc
ex quo ſupponitur fundamentum iuriſditionis: licet poſſit ex alte-
ro capite opponi contra proceſſum: ſi ſumus in caſu in quo contra
abſentem poſſit procedi lit. non conteſta. vt in appellationis cau-
ſa vel ſimili: tunc valebit proceſſus: adeo quod vltra terminum in-
fra quem non poſſit opponere ſi preſens eſſet: non poterit etiam re
preſentatus ante finitum proceſſum opponere ne cōtumaciter ab-
ſens melioris ſit conditionis quam preſens. in auten. vt omnes obe
diāt iudi. prouin. §. ſi autem. ad hoc quia bene fecit iudex qui pro-
ceſſit: non debet ergo hoc reuocari. de reſtitu. ſpolia. audita: ſed re-
uocaretur ſi declinatorie iudicij admitterentur per que cōcludit re-
gulam cauſa in cauſa in dilatorijs quam in declinatorijs quod etiā
in peremptorijs quod in illo ſtatu cauſe admitteretur abſens con-
tumaciter ad opponendum in quo admitteretur ſi preſens fuiſſet:
et in illo ſtatu repelleretur quo repelleretur ſi preſens fuiſſet: quia
non debet eſſe melioris conditionis contumax quam obediens. de
poſtu. prela. c. primo. de dolo veritatis: de quo dic. vt de electio. ca-
pi. primo. libro. vj. in verbo abſentia: vbi dicitur quod vbi non ſpe-
ratur lit. conteſta. quia in abſentem proceditur ille terminus habe-
tur pro lit. conteſta. ad excludendas dilatorias quo ſit vel fieri ſolet
poſt litem conteſtatam in preſentem. vel in ipſa lit. conteſta. et ſic
debet de alijs terminis. idem quod hic nota. ponit Innocentius
ad literā.

ad literam.j.de appel.ſi duobus.⁊ hoc tenet lapus ſua allegatione
cxvij.ad hoc dictum ſpe.in ſpec.de ap.§.ſed qualiter.ver.ſed pone.⁊
Pau.in cle.ſepe.de ver.ſign.per que tenet lapus vbi ſupra qđ poſt
dationem termini ad pbandum vſuras repetenti non admittitur
contumax opponens exceptionem dilatoriam.qđ ille non ſoluerit
vſuras qui agit:⁊ vſurarius fuit:q: tales exceptiones debent oppo
ni in ingreſſu iudicij:⁊ q: ex quo eſt pceſſum ad actus qui fiunt vel
15 fieri ſolent poſt lit.conte.habetur lis pro ɔte. ¶ †Quero cum glo.
j.quando dicatur ita explicite reſcriptum tranſmiſſum qđ potuerit
16 abſq; alio diſcurſu deliberare.glo.declarat que clara eſt. ¶ †Que-
ro ſcđo an in criminali in citatorijs debeat inſeri id qđ obijciendū:
vel de quo accuſandum quis ſit ſic diſtinctim glo.dicit qđ ſic.v.q.ij.
ſi primates.dic hoc verum non de neceſſitate:ſed ad cautelā ad ex-
cludendas deliberatorias:⁊ ſic poteſt verificari glo.Jo.iij.q.ij.in ſū
ma:que dicit qđ in criminali non dantur deliberatorie: q: illud ve-
rum quando cauſa eſt in citatione ſit explicite inſerta: ſi non ſit ex-
plicite tranſmiſſa eſt dabuntur:⁊ ſic debet intelligi qđ no.ij.qđ.viij.
preſcripta.de quo per Hoſti.in ſum.eo.ti.§.j.ver.alie deliberatorie
ad hoc qđ no.Jo.ij.q.iij.ſi quis iratus.Joā.de lig.dicit eas dandas
in criminali quantūcunq; reſcriptum ſit tranſmiſſum : q: ibi exigit
libellus bene formatus ⁊ multa poſſunt opponi contra libellum.ij.
qđ.viij.libellorum.in quibus opus eſt deliberatione.ideo danda eſt
ſcđm eum. Item datur deliberatoria vt diſcutiatur perſona accuſa
toris.Sed poteſt dici qđ gl.⁊ tex.intellexerunt in deliberatorijs cir
ca ſubſtantiam petiti:q: non petebat deliberatorias ad reſponden
dum circa formam libelli:ſed circa ſubſtantiā petiti.Ideo dicit glo.
qđ ad cautelam quidam faciunt in fine citationis poni libellum vt
illius pretextu poſſit deliberare:an velit cedere:an cōtendere : ⁊ tūc
non dabuntur deliberatorie.ad hoc.l.j.§.defendi.ff.ex qui.cauſis in
poſ.ea.v.q.ij.primates.⁊ Archi.iij.q.ix.caueant:talis tamen tranſ-
miſſio libelli non eſt ſufficiens ad iudicium ordinandum:niſi itera
to offeratur.vt no.Jo.an.de libel.concep.§.nunc videndū in prin.
in addi.An poſſint peti deliberatorie pro querendo aduocato ⁊ cō
ſilia amicorum:glo.qđ ſic.ij.q.iij.de iudicijs.ff.ex qui.ca.ma.ab ho-
ſtibus.§.ſed qđ ſimpliciter.Glo.concludit qđ ad reſpondendum li-
bello non dabuntur inducie pro querendo aduocato:q: ipſe habet
per ſe reſpondere libello.s.de iudi.paſtoralis.⁊ de ſuo facto dꝫ eſſe
certus.dic de hoc.vt no.s.vt li.non conteſt.c.j.q: dari debent:lꝫ ha
beat per ſe ridere:q: habet inſtruere aduocatum ⁊ cōſulem quomo-
do reſpondeat:vel an ſibi expediat cedere vel cōtendere ⁊ vt videat
an recte ſit libellus conceptus ⁊ hoc ſi petat non malitioſe : ſed bo-
na fide:qđ eſt arbitrio iudicis dirimendum ſcđm no.de iudi.paſto-
ralis.vt lite non conte.c.j.pro abſentia tamen aduocati. an debeat
dari dilatio ibi no.⁊.ff.de iudi.ſi lōgius.vbi ſi in breui ſe abſentatu-
rus eſt danda eſt.alias non:omnino vide Cy.in.l. velamento.C.de
poſtu.⁊.l.properandum.§.illo procul dubio.de iudi.pro conſulen-
do antē amicis non eſt danda dilatio.l.j.C.de dila.in glo:.in verbo
18 inſtrumentorum. ¶ †Quero an actori debeat dari dilatio. dic qđ
non ab initio:q: debet inſtructus venire ad cauſam.iij.q.iij.ſpatiū
ver.ei autē.hoc dicit ab initio:q: ſi reus excipiat ſuper ipſa exceptio
ne habebit deliberatorias.vt no.in ver.ſtatim aū.data tamē reo pro
derit actori in ſpe.de dila.§.videndū.ver.in ſum.⁊ verſ.quid ſi reus.
vbi quid ſi ſibi reus renuntiauit dilationi petite:an actor poſſit illa
vti de quo in.l.petende.C.de tempo.in integ.reſti.pe.Cy.dicit in.l.
j.C.de dila.qđ nō dantur deliberatorie ad libellum actori:ſed ſic ad
poſitiones.ad hoc glo.C.de dilati.l.ſi qñ:per que datur pro regula
qđ ſuper eo ſuper quo quis dꝫ venire inſtructus nō debet dari dila-
tio.Ideo nō dantur actori ad libellum:nec ad pbandum reſcriptū
18 nec pcuratori actoris ad probandum mandatum. ¶ †Quero quā-
te ſunt iſte dilationes.dicit glo.qđ hodie ſunt arbitrarie vt conſide-
rata locorum diſtantia ⁊ temporis qualitate.inducias concedat.ar
gu.de ap.cum ſit romana.de re iudi.qđ ad cōſultationem :niſi forte
in illis de quibus.iij.q.iij.ſpatium.C.e.l.j.q: maiores illis dare non
poteſt:lꝫ poſſit illas decurtare vt ex illa litera ptꝫ:q: hec materia nō
eſt plene a doctoribꝰ tradita canoniſtis.An ⁊ qñ poſſit dilatio mo-
derari vel augmentari.de hoc per docto.in autē.qui ſemel.C.qñō et
quando iudex Cy.in.l.j.C.de dila.⁊ in autē.ſemel.C.qñō ⁊ qñ iudex
per But.late in.l.ad peremptorium.ff.de iudi.per glo.Cy.⁊ Guil.
pleniſſime que hic non poſui.⁊ Butrig.⁊ Ja.de are.in autē.offera-
tur.C.de lit.cōte. ¶ Videēda ſunt aliqua.Primo an ⁊ qñ iudex poſ
ſit arctare vel elongare.Scđo ſuppoſito qđ cū cauſa ſaltem poſſit:q
dicatur legitima cauſa.Tertio dato qđ poſſit an ī arbitrarijs iſtis
ſi detur alia poſt primam exigatur cauſe cognitio:ſicut exigebatur
in primis a iure datis.Quarto an vna dilatione pendente alia poſ
19 ſit dari. ¶ †Venio ad primū dic qñq; datur a lege ſimpliciter abſq;
miniſterio iudicis.Quandoq; a lege miniſterio iudicis. Si datur a
lege abſq; miniſterio iudicis.Jaco.de are.dicit illā nō decurtandā
vt in.x.diebus in appellandum.In anno ad appellationem proſe
quendam.In quadriennio ad reſtitutionē petendam :vt in.l.fina
li.C.de tempo.in integ.reſti.pe.Idem dato in tempore ad accuſan
dum iure mariti.C.de adul.l.iure mariti.⁊.l. in adulterijs.Fallit ta
men quando datur a lege ſupplendo defectū iudicis.vt.l.ij.⁊.l.iiij.
§.condemnatum.ff.de re iudi.vt in tempore.ad exequendam ſentē
tiam:de quo de offi.dele.querenti.ad hoc glo.Ber.in.c.cū ſit roma
na.de app.que dicit tempus datū ad appellandū non poſſe proro-
gari.Bar.in.d.l.ij.tenet ꝙ cauſa ſubſiſtente data a lege poſſunt pro
rogari:q: ille que a lege ſtatute ſunt ad agendum et excipiendum
peremptorie:in quibus eſt graue preiudicium.poſſunt prorogari.l.
iudices.C.de iudi.⁊ Dy.in.c.indultum.de reg.iu.lib.vj.alleg.p ca
ſu.j.de excep.paſtoralis:⁊ in tēpore dato ad agēdū.C.de accuſa.l.ſi
ea.de inge.ma.l.diffamari.l.titia.de accu.⁊.l.ſi eo tempore.C.de re-
miſ.pig.Iſte loquuntur in termino hominis cōmuniter vnde mo-
dicū faciunt.Item in tempore reſtitutionis.ff.de mi.l.intra vtile.
Item in tpe dato ad adeundam hereditatem vt.l.ſi quis inſtitua-
tur de here.inſtitu.de acqui.here.l.quādiu.l.j.in fi.de iur.deli.l.j.de
ſuc.edic.l.pe.C.de iure deli.Itē q: datur tps iudicatis.l.et nō ſup-
plet:immo dat ſiue iudex det ſiue non:vt.l.iiij.§.ſi quis condemna-
tus.Hec procedunt quādo datur dilatio ad illa etiam que ſunt ma-
gni preiudicij.Quando aūt iudex datur ad lege aliquam delibera-
toriam proponendā an ex cauſa hec dilatio poſſit prorogari:vide
quod no.de excep.pia.li.vj.⁊ de ſen.excō.ſolet.e.li.Qñq; datur cum
miniſterio iudicis:⁊ tunc ſiue dicat lex quod non detur minus:ſiue
quod non detur plus:adhuc ex cā poterit moderari vt in aut.qui
ſemel.C.qñō et qñ iu.ibi non minus.xxx.⁊c.⁊.d.l.ij.C.de re iudi.et
multofortius hoc poterit ſi ſimpliciter ſit data dilatio vt.d.l.ij.et
20 autē.offeratur.C.de lit.conte.⁊ ibi no.⁊.iij.q.iij.offeratur. ¶ †Ad
ſecundum que ſint cauſe legitime abbreuiandi:dic quod cōſuetudo
fori ſecundū Bar.vt.d.aut.qui ſemel.C.quomodo ⁊ qñ iu.l.iij.in fi.
ff.de teſti.Si iuriſditio eſt modico tempore duratura:vt in cauſis
officialiū qui debent finiri infra quinque dies vt.l.j.vt omnes tam
ciui.ꝙ mili.cauſe.Nam ſi daretur maior dilatio abſurdum eſſet:ad
hoc no.de of.dele.de cauſis ⁊ caſus eſt de of.dele.conſuluit.Itē eſt
cauſa iuſta ſi cā eſt modice ꝙtitatis in autē.niſi breuiores.C.de ſen.
Item ſi eſt contentio de re tempore peritura:vt q: eſt contentio qs
debeat eſſe rector futurus proximus ſex menſibus.l.j.de glan.legē.
ad hoc de iudi.c.ſi.Item elongari poteſt vt ſi eſt cauſa cum cōitate
cum qua oportet haberi conſilium.ad hoc.j.eo.expoſuit.Itē ſi eſt
cauſa de equo qui intra dilationem magnam plus comederet ꝙ va
leret.ad hoc.l.moderamine.C.de anno.tri.li.x.Item ſi eſt cauſa ali
mentorum:q: ſi expectaretur periret quis interiꝫ fame.Itē eſt alia
cauſa quando iudex pluries auditis allegationibus partium:vel
peremptorie:ad ſententiam citare non poterit:arctare dilationes:
de quibus.ff.de iudi.ad peremptorium:et ſolum ſemel citare vt.l.
nōnunꝙ.ff.de iudi.Item ex qualitate perſone:nam maior debet da
ri dilatio ſeni quā iuueni.l.cōtinuus.§.ſi quis.ff.de ver.obliga.l.ad
peremptorium.⁊.l.ſe.⁊.l.nōnunꝙ.ff.de iudi.Item eſt cauſa in eo q
fecit quid potuit.vt.d.l.ij.⁊ pper cōtumaciam eius qui poſſet ⁊ nō
vult.vt ibi:tenet aūt artatio nec tunc lex ſupplet qñ ſit cum cauſe co
gnitiōe.Qñ ſit ſine cauſe cognitiōe.Jac.de are.dicit qđ lex ſupplet
vt.l.iiij.§.ſi qs cōdemnatus.ff.de re iudi.Sed dicit Bart.qđ lex ibi
dat nō ſupplet immo videt cōtrariū:q: ſi dat breuis pōt appellari.
vt.s.c.j.⁊ ſi lex ſuppleret non appellaretur ſm Bar.No.ex quo ius
releuat grauamē lꝫ quantū in ſe iudex iniuſte faciat nō pōt appella
ri.Quis autem in cauſa appellationis probet vel cauſam vel defe-
21 ctū cauſe.no.j.de accu.ad petitionē per Inn.ſm Bar. ¶ †Ad ter-
tium an vbi in ordinarijs exigebatur cauſe cognitio in danda ſcđa
ita exigat in iſtis ad arbitriū moderatis ſcđꝫ formā.l.in pecuniarijs
ff.de ferijs.dic qđ ſic:q: iſte que ſuccedunt in locū dilationis legalis
que dātur in.d.l.j.C.de dila.ad hoc.l.ordo.C.de exec.rei iudi.de pe
22 nis.l.hodie. ¶ †Quero an vna dilatione pendente alia poſſit dari
dic regulariter nō.vt.l.ſiue pars.C.de dila.de ap.ſignificāte.Fallit
quando articulus ſuper quo dat ſcđa dilatio nō cōtingit primū ſu-
per quo pendet dilatio:nam data dilatione pbandi per teſtes pote
rit dari dilatio ad pbandū per inſtrumentū.l.generaliter.ver.nullo
C.de re.cre.idē Cy.in.d.l.ſiue:ſi eſſet piudicialis ad primā.tūc ſecus
vt.d.l.ſiue pars.Fallit ſcđo qñ prima dilationis cauſa eſt finita.Nā
ſi ſtatuta eſt dilatio.x.dierū ad veniendū.⁊ quis venit in prima die
finita eſt cauſa dilationis:altera pōt ſtatui.ff.ad tre.l.a filio.§.ſi.ad
hoc.l.iij.§.ſticus amici.ff.de ſta.lib.hoc etiam ponit.C.de dila. ſiue
pars.Fallit qñ dilationes eodem inſtanti dant:vt q: do tibi.x. dies
ad pbandum:⁊ exinde do.x.alteri parti ad pbandum ad hoc.ff.de
inoffi.teſta.l.qui de inofficioſo ſcđm Bar.tex.eſt expreſſus.de pba.
licet cām.ad hoc cōmunis practica:vbi certus ſtatuitur terminꝰ cū
diſtinctione tēporis.vt.x.pro prima ⁊c.Nō autem idem tēpus poſ-
ſet ſtatui pro prima ſcđa ⁊ tertia.dicit Bar.C.de dila.ſiue pars ad
duos autem actus ſimul nō pōt dari dilatio:qñ non ſunt compaſſi-
biles:ſed ſi poſſunt dari ſub diſtictione vbi autem ſunt compaſſi-
biles bene poteſt dari eadem dilatio:⁊ hoc etiā tenet ſpe.in titu.de
dila.§.nunc videndū.ver.ſum.Fallit etiam niſi iudex dilationē da-
tam reuocet.ff.de re iudi.l.qđ iuſſu.⁊ ibi Bart.ad hoc.l.qualiter.ff.
de arbi.ſm Cyn.in.d.l.ſiue pars.Fallit qñ debitor fugere velit.l.ait
25 pretor.§.ſi debitorē.ff.de his que in frau.cre. ¶ †Quero cum glo.

quot dilationes dantur.glo.dicit qđ in pecuniarijs cauſis tantum
vna datur:ſcđa vel tertia danda eſt cum cauſe cognitione.ff.e.l.vlt.
⁊.l.cū ratione.in criminali dantur due actori:tres reo.ff.e.l.vlti.⁊.l.
cum ratione.de hoc dic.vt in.d.l.vlti.cuius materiam explicabo in
24 c.i cauſis.j.de teſti.¶†Quero qualiter dꝫ dari dilatio.dic qđ iudi
ce ſedente pro tribunali ⁊ parte preſente vel ad hoc citata vel cū cau
ſe cognitione.Jo.an.dicit qđ videtur ſufficere ſi itinerat per locuꝫ
vbi ius redditur.de quo.ff.de inter.acti.l.noluit.ad hoc qđ no.de re
iudi.c.vlti.in glo.pe.ibi no.qđ exigitur qđ ſedeat de hoc in ſpe.e.ti
tu.§.vlti.in fi.Hec vera in dilationibus probatorijs:ſecus in citato
rijs vel deliberatorijs vt hic ⁊ dixi.ſ.⁊ no.ſpe.i loco prealle.Ibi etiā
tenet ſpe.qđ dilatio que debet dari cum cauſe cognitione dꝫ dari a
iudice ſedente pro tribunali:ſed nō eſt neceſſe qđ ſedeat vbi ſine cau
ſe cognitione datur per illam.l.a procedente.Hoc vt debeat ſedere:
quando dat cum cauſe cognitione.tenet But.in.l.a procedēte ſiue
in actu cognitionis cauſe:ſiue in actu dationis dilationis:lꝫ qdam
in primo exigerent vt ſederet ⁊ non in ſecundo:⁊ maxime dicit hoc
verum qñ ſuper ea danda vel nō danda:preceſſit negatio inter par
tes:qꝛ tale decidi debet ⁊ oportet ſentētia interlocutoria ex quo ꝓ
ceſſit conteſtatio.Bart.vult qđ in prima dilatione etiam probato
ria:que datur ſine cauſe cognitione magna ⁊ de facili datur nō exi
gatur qđ ſedeat in alijs ſic in.d.l.a procedente.Cy.dicit qđ ſi datur
dilatio partibus non contradicentibus:qꝛ nō exigitur cauſe cogni
tio:tunc poteſt fieri a procedente alias non.Conclude omnes ſi di
latio eſt citatoria vel deliberatoria poteſt fieri a iudice procedente:
ſi eſt probatoria:tunc ſi pars non contradicat:poteſt dari a procedē
te.Si contradicat ⁊ eſt prima dilatio:idem ſi contradicat et eſt alia
requirens cauſe cognitionem.dꝫ dari a iudice ſedente pro tribuna
25 li ⁊ hoc eſt tenendum.¶†Quero an iudex poſſit facere gratiaꝫ ꝓ
rogando dilationes.glo.dicit qđ ſic etiam poſt peremptoriū.j.e.cō
ſuluit.de iſtis iudicijs ⁊ multiplici ſpecie habetur.iij.q.ij.in ſumma
⁊ in ſpe.eo.ti.§.j.Super dubio glo.an iudex poſſit prorogare dila
tioni:dic ſi eſt citatoria poteſt ſcđm formam.c.conſuluit.Si proba
toria doc.tangunt.de ap.ſignificante.⁊ in ſpe.in titu.de dila.§.nūc
videndum.verſi.⁊ ſunt hec.Mar.in.iij.col.⁊ ver.ſed nunquid Gui.
de cug.in.l.j.C.de dila.dicit qđ citatoria dilatio prorogatur proba
toria non:qꝛ datur cum cauſe cognitione:dic ſi terminus nō perem
ptorius poteſt prorogare dilationem ⁊ decurtare.Si eſt perempto
rius ſtatutus de voluntate partium nō pōt abſqꝫ partium cōſenſu:
ita dicit in.c.ſignificante.ſi eſt ſtatutus abſqꝫ partium conſenſu am
barum:tunc ſi vult prorogare ante lapſum termini poteſt:qꝛ adhuc
non eſt queſitum ius aduerſario:⁊ maxime ſi hoc facit incontinenti
ſi vult poſt lapſum termini per viam prorogationis non poteſt:qꝛ
non poteſt prorogari qđ non eſt:iam enim finitus eſt terminus.ad
hoc.de offi.dele.ſignificantibus.ff.de preca.l.ſed ⁊ ſentētiāte:ſi vult
prorogare nouiter dando cum cauſe cognitione ⁊ ex cauſa legitima
⁊ euidenti poteſt.alias non.ff.de teſta.tu.l.antepe.ſcđm glo.que te
ne menti:qꝛ quotidie contingunt ⁊c.

1 ☞ Dilationes deliberatorie noue non ſunt dande ꝓpter decla
rationem libelli per quam natura negotij non mutatur.
2 Prelatus in cauſa eccleſie dꝫ libellum offerre ⁊ agere nō ꝓprio ſuo
nomine ſed eccleſie.
Fallit ſi agat pro beneficio.nu.10.
3 Libellus ſiue concluſio quando procedit.
4 Aditio ſeu adiectio inutilis vltra vim libelli ⁊ concluſionem quāꝗ̄
obſcura quomodo non vitiat libellum.nu.11.
5 Libellus penes medium concludendi attenditur non autem penes
modum narrandi:qꝛ narratum quātumcūqꝫ obſcurum vltra libelli
concluſionem nō reddit libellum obſcurum.nu.8.
6 Dictio amplius quid importet ⁊ ad qđ tempus referatur.
7 Superflua declaratione in libello non datur dilatio nec vitiant li
bellum.
8 Ad probandum non arctatur quis ſuperflue narrata in libello vl
tra concluſionem.
9 Solutio cenſus qualiter probetur.
10 Libellum qualiter formare babeat prelatus agens ꝑ rebus ecclīe.
11 Cenſualis res vt caduca efficiatur per non ſolutionem cenſus quā
tum tempus requiratur.
Locatarius per non ſolutionem penſionis lapſo biēnio cadit a iu
re ſuo.
12 Preſcriptio an videatur probata vbi teſtis dicit qđ titius poſſedit
nouem annis vel viginti ⁊ vltra vel plus aut paulo plus.
13 Teſtis deponēs qđ talis poſſedit.x.vel.xx.annis aut circa non ꝓ
bat tempus.x.vel.xx.annorum.et quid ſi dicat poſſedit.x.annis et
vltra vel plus aut paulo plus vel ante ⁊ plus.nu.12.⁊.14.

1 Itere.¶†Propter declarationē libelli per quā
natura negotij nō mutatur noue delibera
torie nō dabunt.In prima iudicis cōſultatio ⁊ appella
ti petitio.In ſcđa ibi.nos.Igitur reſpōſio ⁊ appellatio
2 nis repulſio.¶†Nota primo prelatū debere offerre libellū in cauſa
3 eccleſie ⁊ agere nō noīe ꝓprio:ſed nomine eccleſie.¶†Nota arg.qđ
4 procedit libellus ſine cōcluſione.¶No.iij.ſcđm verū intellectū†qđ
inutilis adiectio vltra vim libelli ⁊ cōcluſionē quāꝗ̄ obſcurā non vi
5 tiat libellum.†Attenditur ergo libellus penes mediū cōcludendi:
nō penes modum narrandi ⁊ narratū ꝗ̄ꝗ̄ obſcurum vltra cōcluſio
nem libelli nō reddit libellum obſcurū ⁊ circa illud declarandū non
ſunt dande noue deliberatorie cuꝫ per primas potuerit deliberare:
ex quo nihil additur vltra cōcluſionem libelli:a qua ſumitur libellā
tis intentus ſic ⁊ obſcura probatio ⁊ incerta vltra libellantis inten
tum:ꝓbationem nō vitiat ad limites intentus.de tranſac.preterea
de emp.⁊ ven.cum cauſam.per qđ tenent domini de rota ſua cōclu
ſione.lxxxi.qđ narrans ſe obtinere beneficium in impetratione ſecū
di a ſe dotatū ⁊ creatum facta mentione de corpore beneficij:non ar
ctatur ad probandum creationē ⁊ dotationem:qꝛ hoc eſt ſuperfluo
6 narratum.vt in cle.j.de preben.¶†No.de dictione amplius q̄ non
refertur ad modicum tempus:ſed reſpicit ⁊ complectitur dimidiaꝫ
maioris temporis antea ſpecificati:vide qꝛ refertur ad modicū tem
pus.glo.de ver.ſigni.cum inter.in verbo amplius que dicit qđ ſi in
7 libello ponatur.debet exprimi.¶†No.qđ in ſuperflua declaratio
ne in libello non datur dilatio ⁊ qđ ſuperflua ſeparabilia nō vitiāt.
8 ¶†Oppo.qđ non tenentur exprimere hanc dictioneꝫ ⁊ plus:qꝛ vt
patebit ex his que dicuntur cum glo.ſatis erat certa intentio ꝑ tem
pus expreſſum.id ergo adiectum vltra intentum nō debet lꝫ obſcu
rum declarari:qꝛ ex eo non variatur intentio libelli.So.fatetur hic
Hoſtiē.ex quo dat pro regula:qđ vbi aliquid notetur vltra conclu
ſionem libelli:illud obſcurum non vitiat libellum:nec etiaꝫ ſi peta
tur arctatur libellans ad declarandum ad hoc.de fo.compe.ex par
te.b.vbi non arctatur quis ad probandum qđ eſt ſuperfluo narratū
9 vltra concluſionem libelli.¶†Quero qualiter probatur cenſus ſo
lutus.reſpondet hic Jo.an.qđ ſi retro tribus annis apparet ſolutū
quo ad preſumendam ſolutionem in preteritum:ſufficit ſolutū tri
bus annis.l.quicunqꝫ.C.de apoc.publi.lib.x.qđ eſt verum etiaꝫ in
ſolutis que fieri debent ex cōtractu emphiteotico.vt no.in.l.ij.C.de
iur.emphi.⁊ ſic dicit Bar.idem domini de rota ſua cōcluſione.ccxc
ix.vt illa.l.habeat locum in quolibet cenſu.vt no.ſpe.de loca.§.nūc
aliqua.ver.xxvij.⁊ duobus ſe.Hoſtien.in ſum.eo.ti.§.hoc quoqꝫ no
tandum qđ puto vt preſumatur ſolutio quo ad finem perinde deli
berationis vel probande:ſed non quo ad finem vt allegata proteſta
tione decennali pro concludenda obligatione ſufficiat probare tri
cennalem ad concludendam preteritaꝫ vt preſumatur obligatio.ff.
10 de vſu.l.cum de in rem verſo.¶†Quero prelatus agens pro rebus
eccleſie qualiter habet formare libellum.dicunt hic Vin.⁊ Hoſt.qđ
libellus debet formari nomine eccleſie ⁊ non proprio vt hic:qꝛ prela
tus non habet ſuo nomine actionem directam vel vtilem de fide in
ſtru.inter dilectos.Hoſtiē.j.de reſti.ſpol.olim.addit rationeꝫ:quia
ipſe nō eſt dñs:ſed ꝓcurator.de dona.c.ij.aut ergo agit nomine pro
prio ⁊ male agit:aut agit nomine eccleſie ⁊ bene agit aut ſimpliciter
agit ⁊ dicunt quidam qđ male agit:qꝛ in dubio agere cenſetur nomi
ne proprio.ff.de ſolu.l.⁊ magis.l.ſi ita ſtipulatus.§.griſogonus.ff.
de verb.obli.⁊ ar.eius qđ ſolet dici qđ intentans actionem in dubio
intentare cenſetur directam ſicut colligitur.ff.de peti.here.l.nec vl
lum.§.ſi quis ſciens.ſic ⁊ agens ex quo nō dicit quo nomine videtur
agere nomine proprio nō alieno.ff.de dam.infecto.l.qui bona.§.ſi
alieno:ſic etiam eſt cōcipienda ſentētia vt ibi ptꝫ.⁊.ff.qui not.infa.
l.furti.§.ſi quis alieno.Dic qđ ex quo agit pro re eccleſiaſtica in du
bio videtur agere nomine eccleſie:niſi aliud exprimat:tuꝫ qꝛ omnia
videtur acquirere eccleſie niſi aliud exprimat vel probetur.j.de pe
cul.cle.c.j.⁊ per totū ſm Hoſti.Duo dicunt iſti primū qđ agēs cleri
cus in dubio nomine eccleſie videt agere.In hoc dic ſi cauſa eſt ſup
re vel iure eccleſiaſtico in dubio nomine eccleſie agi videtur.Si ſup
re patrimoniali in dubio nomine proprio.Si eſt dubium an res ſit
eccleſie vel propria:quia in dubio res preſumitur eccleſie.In dubio
agere cenſetur nomine eccleſie:ſic intelligo quod hic dicitur ad hoc
quod in ſimili no.Barto.in.l.poſt mortem.ff.quando ex fac.tut.de
quo per docto.de cleri.coniuga.diuerſis.per Joan.mo.de preben.
ſi tibi abſenti.⁊ per Innocen.de cauſa poſſeſ.cum ſuper.⁊ de electi.
tranſmiſſam.et per docto.de libel.obla.c.j.Archidia.de re iudi.ab
bate.libro.vj.in.ij.ſua glo.Hec vera quando agit nomine eccleſie:ſe
cus ſi agat pro beneficio:quia tunc agere debet nomine proprio.vt
notat Innocen.de iudi.quia.nota de cauſa poſſeſ.cum ſuper.no.
vt lite penden.c.j.⁊.ij.lib.vj.⁊ vbi reſtitutio rerum in conſequentiaꝫ
venit ad reſtitutioneꝫ iuris reſpectu.titu.beneficij adhuc agere po
teſt pro omnibus nomine eccleſie.alias proprio.vt dicto capi.cum
ſuper.Hec vera in prelato.Conuentus tamen vel capitulum agūt
nomine proprio:quia ſunt domini.ſecunda queſtione.vj.§.biduū.
et patet.de teſta.relatum.hoc non placet collectario:quia ſolus pre
latus reuocat procuratorem.vt nota.de poſtu.prela.bone.ergo for
tius prelatus deberet agere nomine proprio quam conuentus ⁊ ta
men non agit vt hic:multominus conuentus.Joan.de lignano te
net primum quod fuit dictum Joan.and.de teſtibus preſentium.
libro.vj.quia vbi communia ſunt bona:totum capitulum ⁊ conuē
tus dicitur dominus intelligitur caput ⁊ mēbra.de his que ſi.a pla.
quanto.⁊

quanto.⁊.c.nouit.ſecus ſi ſint bona diſcreta vel ſummatur cõuẽtus
vel capitulũ ſeparatim a capite.vt no.de reſcrip.edoceri.⁊ tũc cõuẽ
tus agit nomine eccleſie pro ſuis ſicut prelatus nomine eccleſie pro
ſuis ſm Joã.de lig. In vice dño vel yconomo.dic qđ ꝓ rebus eccle-
ſie adhuc agit nomine eccleſie ⁊ nõ prelati.vt no.de ꝓcura.c.ſi.poſt
Inno.⁊ no.de elec.tranſmiſſam.de agente pro prebenda an debeat
agere nomine eccleſie:an nomine prebẽde ꝓ rebus particularibus
prebende.vide de proba.ex literis.aliquid per Inno.de reſcri.edo-
ceri.Epiſcopus autem pro re inferioris eccleſie agit nomine eccle-
ſie.de ſuc.ab inteſt.c.ſi.de teſta.requiſiſti.no.ab.pro capella agit no
mine capelle:nõ nomine proprio:vel monaſterij.vt no.Innocẽ.de
offi.ordi.cõquerente.Secundo dic qđ libellus in dubio videtur de-
duxiſſe directam.Idem ſpec.⁊ fuerunt verba Uber.de bobi.in ſpe.
de act.⁊ peti.§.j.verſi.In hoc autem.xiiij.colũ.per illum.§.ſi quis
ſciens qui dicit qđ petitio heretitatis non datur contra maleſidei
poſſidentem:ſed bene datur vtilis.dic ſi apparet expreſſione cauſe
quam deducere voluerit illam deduxiſſe videtur.vt not.ſpe.de acti.
⁊ peti.§.i.verſi.nunquid tenetur quis dicere ad ſi.aut non apparet
⁊ illaꝫ in dubio videtur deduxiſſe que ſibi competit ſiue ſit vilis ſiue
directa:quia in dubio videtur deductum ius competens.vt not.de
offic.ordi.conquerente.idem Guil.in.l.ſed ſi poſſeſſori.§.item ſi iu-
rauero.ff.de iureiuran.immo.improprietatis verbis dicit libellum
redigendum ad ius actoris:quia ſi dicit ſe poſſeſſorẽ ⁊ probet quaſi
poſſeſſionem intelligitur de quaſi poſſeſſione.idem Bart.in.l.j.de
acti.⁊ obli.⁊ in.l.ſi curator.§.eandem.de exce.rei iudi.Utrum autẽ
ceſſat rei vendi.poſſit ceſſionarius agere:⁊ ſi agat:an videatur dedu
xiſſe vtilem vel directam tractat Joan.and.in addi.ſpecu.in tit.de
ceſſi.acti.§.j.verſic.item quid ſi mihi cedit.de quo in.l.planc.famil.
herciſ.et.l.emptor nominis.de here.vel acti.ven.⁊ ponendo pro cõ
ſtanti qđ vtilis transferatur.concludit qđ illam in iudicio deduxiſ-
ſe videtur: quia recipiendum eſt illud ex libello ex quo ſequi poſſit
condemnatio.ff.de eden.l.j.nec obſt.qđ appellatione dominũ dire
ctum comprehendatur.l.j.ff.ſi ager.vecti.vel emphit.pe.quia illud
procedit quando directum competit nomine proprio : ſed vbi no-
mine alieno competit directuꝫ nomine proprio vtile:vtile deduxiſ
ſe videtur ſic diſputauit Mart.de ſil.in.q.que incipit.Ego qui ha-
beo.ſic temperat dictum ſpec.in titu.de procura.§.ſequitur.verſicu.
ſed queritur.⁊ qđ no.Joan.de ber.de re iudi.abbate.lib.vi.⁊ hoc te-
nent domini de rota ſua concluſione.clxxiij.maxime quando in li-
bello eſt ſubiunctum ⁊ agit omni modo iure ⁊ forma quibus meliꝰ
11 poteſt ⁊c.¶†Oppo.qđ hec additio aliquid operetur ⁊ ſic per pri-
mum libellum ſufficienter deliberare non poterit : quia vbi primo
triennij nunc ſeptennij poterit peti penſio.Solu.dic qđ hic non pe
tebatur penſio:ſed forte petebatur res emphiteotica quaſi re cadu-
ca per lapſum triennij:quo caſu triennium ſufficit:immo bienniuꝫ
in re in emphiteoſim ab eccleſia data iure priuati requirit trienniuꝫ
C.de iure emphi.l.ij.ſic ⁊ in re locata quis per biennium cadit a iu-
re ſuo.ff.locati.l.item quero.§.inter locatorem:quo caſu cum ſuffi-
ciat triennium:hec adiectio fuit vltra concluſionem ⁊ intentionem
libellantis.excluditur ergo ab intento:⁊ illud obſcurum non vitiat
nec declaratum deliberationem exigit:tanquam vltra agendi intẽ-
tum inutiliter adiectum:ſecus autem foret ſi peteret penſionem:qꝛ
illa adiectio non foret inutilis ⁊ concluderet ad intentum amplian
dum:⁊ per primum libellum non potuiſſet plene deliberare ⁊ ſic dã-
da foret noua dilatio.nam vt dicunt doct.ea que dubitationis tol-
lende cauſa adduntur ius commune non ledunt.ff.mand.l.qui mu
tuam.⁊ addi.⁊ detrahi poteſt quantitati poſite in libello.⁊ idẽ ma-
net libellus.inſtitu.de acti.§.ſi minus.ff.de noxa.in delictis.§.ſi de-
tracta.⁊ qđ diſtinguit hic Uin.de mutatione libelli erga ſingulare
vel vniuerſale.vide in ſpeculo de libel.concep.§.nunc oſtendamus.
Innocen.hic velle videtur licet alternatiue loquatur qđ ſi petatur
quantitas penſionis qđ adhuc non ſunt dande deliberatorie : quia
ſatis potuit per primum libellum deliberare.collectarius tenet.idẽ
quia cum agatur de facto rei ſatis potuit reus deliberare per primũ
libelluꝫ:ſcire enim debebat quanto tempore ſoluebat.Hec ratio nõ
procederet niſi conueniretur ex perſona alterius.ff.de reg.iur.l.qui
in alterius.Innocen.intellexit qđ hic fuerit datus libellus et ſuper
penſione ⁊ ſuper reuocatione rei.dico qđ in hoc attendenda eſt con
cluſio libelli.Si enim petebat penſionem ⁊ cõcluderet certam quan
titatem tota.vt peto condemnari in tãta quantitate: qꝛ non ſoluit
iaꝫ in tribꝰ annis et plus:ſi declaret libellus ex quãtitate petiti pla
num eſſet ſi ſine quantitate petiti non declaretur:tunc ſatis adhuc
procederet opi.Innocen.cum limitatione Joan.de ligna.Ideo di
cit Hoſtien.qđ ſi glo.declarans libellum eſt multum remota a tex.
dabit dilationem.alias negabit vt hic.⁊.ſ.c.proxi.Inquantum gl.
vlti.dicit remiſſionem fieri:hoc intellige niſi ſit delatum.de appella
12 tio.cum appellationibus.lib.vj.¶†Ultimo.Jo.cal.inducit hanc
decre.ad queſtionem:an ſi teſtis dicit qđ titius poſſedit nouem an-
nis ⁊ vltra qđ videtur qđ per hoc ſit probata preſcriptio cum ſalteꝫ
vltra dimidiam temporis expreſſi dictio hec ⁊ amplius in ſe conti-
neat vt patet hic.Guil.de cu.in.l.⁊ ſi poſt tres.ff.ſi quis cau.dicit qđ
refert an dicat teſtis poſſedit.x.annis vel plus.et tunc non probat:
quia obſcure loquitur ⁊ dubitatiue.ad hoc.ff.de iniur.l.pretor edi-
xit.§.qđ autem.de re.eorum.l.ſi pupillorum.§.ſi pretor.de iure ſiſ.l.
ita fidei.ad hoc.ff.de verb.obli.l.ſi ita ſtipulatus fuero.x.aut.xx.ff.
de lega.j.l.ſi ita relictum.§.ſi.a contrario ſenſu.Quandoqꝫ dicit te-
ſtis poſſedit per.xx.annos ⁊ plus.⁊ tunc dicit qđ precedentibus ali
quibus coniecturis probat.vt ſi poſuit quis ſe poſſediſſe per.xx.an
nos:⁊ teſtis dicit qđ poſſedit per.xx.annos ⁊ plus.dicit qđ probat
arg.l.ab hoſtibus.§.ſed qđ ſimpliciter.⁊ ibi not.gloſ.ff.de ex qui.ca.
maio.De verbis autem iſtis poſſedit.xx.annis vel citra.tetigit ibi
Guil.de cu.videtur qđ probet de.xx.arg.l.nulla.C.de epi.⁊ cle.⁊ au-
ten.ad hoc.in auten.quomodo oportet epi.§.quanta.coll.ij.dicit
Guil.qđ hec verba inducunt dubitationẽ quandam per quam non
videtur de certo termino deponere.ad hoc qđ not.de dictione vix.
vel de dictione fere.in.l.ius.ff.de iudi.⁊ in.l.iul.ait.ff.de ma.te.⁊ in
l.j.ff.ex q.ca.in poſ.ea.idem dicit.ff.de mu.l.intra vtile:qꝛ diminuũt
vt.d.l.vix eius.tamen qꝛ modicum tp̃s refertur.vt.d.l.⁊ ſi poſt tres.
ad hoc.l.ij.§.deinde ex actis.ff.de ori.iuris.⁊.§.hi idem temporibꝰ.
de hoc prope.xx.annos.vide in autẽ.de monachis.§.ſed illud.⁊ ibi
Ja.de bel.⁊ de teſte qui dicit circa quinquaginta annos.In auten.
quomodo oportet epi.§.ſin autẽ:⁊ quid ſi dixit poſſedit.xx.annis
⁊ paulo plus.in autẽ.vt eccleſia romana.§.j.coll.ij.C.de ſecun.nup.
l.ſi qua.de dictione pene.dicit tex.de ele.dudũ.j.ſed ſi dixit poſſedit
prope.xx.annos.videt ꝓbare de.xix.cum dimidio.ff.de excu.tut.l.
non tantum.in prin.de libe.exhi.l.iij.§.ſi.C.de iudi.l.properanduꝫ
13 §.⁊ ſiquidẽ.†Idem de dictione circa:qꝛ nõ ſignat perfectionẽ tẽpo-
ris.de ſerui.ru.predi.l.ſi duo iuſta.l.j.§.ſi in flumine.de cõtrahenda
emp.ruptilia polla.Idem in.l.ab hoſtibus.§.ſed qđ ſimpliciter.di
cit qđ ſolum probat determinatum tempus ⁊ nõ vltra:vnde ſi dicit
poſſedit.ix.añ.⁊ plus:nõ probat niſi de.x.qꝛ illa adiectio eſt dubia
ergo interpretata cõtra producentem:maxime in caſu odioſo vt ꝓ-
ſcriptionis:patꝫ qꝛ ſi teſtis eſſet certus dixiſſet.x.⁊ non dixiſſet.ix.⁊
plus.ideo hoc intelligitur obmiſſum.vt.l.j.§.ſin autem.de cadu.tol
len.ad hoc.de leg.ij.l.cũ filio.§.cum pater.Hec vera ſi teſtis ſit mor-
tuus.Si autem viuat poteſt interrogari vt declaret dictum ſuuꝫ in
autẽ.de teſti.§.ſi vero.de cõfeſ.l.certum.§.j.ſi dixit.ix.annis vel plꝰ.
dicit idẽ qđ ſupra:qꝛ id ſuperuacuum eſt ⁊ qđ minus eſt inſpiciatur
de verb.obli.l.ſi ſtipulatus ſum.de in litem iuran.l.ij.Butri.in.d.§.
ſed qđ ſimpliciter.dicit aliquos dicere qđ cum hec aditio ⁊ plus de-
beat referri ad modicum tempus qđ in ſe importat quartam partẽ
eius cui adducitur.inſti.de ſuc.ab inteſt.§.vetuſtas.C.de inoffi.teſ.
l.ſi quis in ſuo.Recitat quendam magnum.doc.dixiſſe qđ cum hec
adiectio ⁊ plus ſit in determinata in teſte qđ nihil probat niſi deter
minatum tempus per.l.cum furti.ff.de in litem iuran.ibi butrig.di
cit qđ communiter tenetur qđ aliquid operetur:ſed puto qđ illa vt
indeterminata nihil operetur per illam.l.cum furti:quando adicit
ad aliquid determinate ꝓbanduꝫ.Jo.an.de ꝓba.lꝫ cauſaꝫ.dicit qđ
hec dictio ⁊ plus operatur illud modicum tempus quod eſt inter li-
tis conteſtatio.⁊ ceptum iudiciũ.vt ſi teſtis dicit quod poſſedit iaꝫ
ſunt.x.anni et plus dictum teſtis refertur ad diem depoſitionis:et
⁊ ſic reperitur quod lit.conteſta.eſt facta intra tempus preſcriptio-
nis:ſed dicit quod illud ⁊ plus comprehendit illud modicum tem-
pus.Moderni vt Barto.in.d.l.cum furti.⁊ Jo.cal.hoc tenet:quia
illa dictio ⁊ plus nihil operatur in teſte:quãdo adijcitur ad aliquid
14 determinate probandum.†Quid de his verbis poſſedit.x.annis ⁊
paulo plus.vide.ff.de poſtu.l.j.§.pueritiam.
1 ☞ Citatione facta ad cauſam certo ⁊ limitato tempore ſi reꝰ poſt
pro publica vtilitate vocetur circunducitur edictum ꝑemptorium
⁊ inducias nouas habere debet.
2 Primatie ius in alterum ep̃m vel archiep̃m quomodo acgrere po-
teſt archiepiſcopus.nu.11.
3 Citatio vbi ſit de longinquo põt quis citari ad totam cãm ⁊ citatio
ne vnica peremptorie ex cauſa vel propter loci diſtantiam.nu.21.
4 Citatus vt ſe conſpectui pape preſentet quõ poteſt comparere per
procuratorem.
5 Procurator habens plenam poteſtatem poteſt in agendo ⁊ defen
dendo que ipſe dñs ac ſi preſens eſſet ⁊ procuratoris conſtitutio vt
reſpondeat ſaluis exceptionibus valet.
6 Citatus in curia ẽt in cã graui q̃ ſui natura eſt in curia nõ arctatur
ad rñdendũ ſi ad curiã acceſſit pro alia cã neceſſaria ⁊ ſi cãm impedit
tẽpuſqꝫ deliberãdi cõſumit ẽt cã finita ꝓpter quã acceſſit ad curiam
nec per ſe vel ꝓcuratorem donec fuerit reuerſus vbi adeo fuit occu-
patus propter vacationem maioris negotij qđ comparere non po
tuit per procuratorem.nu.12.
Domum reuocandi priuilegium quomodo habet citatus ad curiã
qui ibi eſt pro alia cauſa neceſſaria.
7 Mandatum ſcđm emanans ꝓprio metu ⁊ grauius primo reuocat
primum lꝫ nõ faciat mentionẽ de primo.nu.17.
8 Ad deliberandi facultatẽ cõcludendũ cũ pluribus nõ ſufficit ꝓba-
re facultatẽ deliberandi cum aliquo vel etiã deliberatũ eſſe.
9 Dilatio expectatoria q̃ꝙ ꝑemptoria ex cã põt ꝓrogari.nu.16.

0 Citatio ad diem feriatam valet quando dies ponitur ad ſignificandum tempus ex quo dꝫ procedi ſed non vt reſpondeat.nu.18.

11 Ad agendum non admittitur cuius non intereſt.

12 Citatus qui propter impedimentum comparere non poteſt dꝫ procuratorem cōſtituere alˢ cōtumax eſt fallit vbi impedimentum eſt adeo arduum qd non poteſt procuratorem cōſtituere.

13 Citatus qui non tenet cōparere ſi veniat ⁊ compareat nō arctatur reſpondere niſi velit.

14 Citatus qui procuratorem ad negotia dimiſit lꝫ venire non teneatur cauſis alijs q̄ñ vrgentibus vt nu.6.arctatur cōparere vbi non habet ius reuocandi cū nō eſſet impeditus iuſta cauſa.

15 Domum reuocandi priuilegium quomodo non excuſat a foro ordinario ⁊ ſpeciali ſed bene ab extraordinario ⁊ generali.

16 Reſtitui poteſt abſens aduerſus proceſſum contra eum in eiꝰ abſentia factum.

19 Papa licet perſonaliter pugnare non debeat etiam pro ſue eccleſie defenſione poteſt tamen alios ad pugnam hortari vt inuocare poſſit auxilium inferiorum et non ſolum a prelatis ſed etiam a principibus ſecularibus contra hoſtes.

20 Procurator cum libera non poteſt ea que ſpeciale mandatum exigunt vt alienare nequeat in preiudicium domini quamuis ad commodum poſſit.

Alienare qui non poteſt in preiudicium poteſt tamē ad cōmodum.

22 Citatus perſonaliter an poſſit reſpondere per procuratorem et an delegatus poſſit arctare citandū ad perſonaliter cōparendum.

23 Procurator vbi eſt ſimpliciter ad cauſam conſtitutus:an precludatur via dilatorijs vt non poſſit opponere exceptiones domino cōpetentes ſicut ⁊ fideiuſſor.

24 Procurator conſtitutus ad cauſaꝫ cum clauſula ⁊ proteſtatione videlꝫ ſaluo iure mei domini operatur ꝓteſtatio vt ſi procurator confiteatur obmiſſa dilatoria exceptione non valeat cōfeſſio vt que videatur preſeruata exceptio contra arctum conſtitutionis ſibi ſeruare priuilegium reuocandi domum.

25 Procuratorium cum proteſtatione ſaluo iure meo an debeat admitti per iudicem vbi etiam promittitur haberi ratum demum qd legitime factum erit vel vbi ſaluis exceptionibus conſtituitur.

1 **Expoſuit.** ¶ †Si poſt citationē ad cauſam reus
pro publica vtilitate vocetur circūdu-
citur edictum peremptoriuꝫ ⁊ habebit nouas inducias.
Prima pars factū narrat.Scđa ibi.nos igitur interloq
tur.In prima pars ponitur rei bina citatio rei procuratoriū:⁊ ipſiꝰ
procuratoris exceptio duplici iuris fundata ⁊ actoris replicatio ad
2 vtrūq̄ reſpōdens.¶ †Nota archiepꝫ poſſe acquirere ius primatie
in alterum archiepm ⁊ ſic ius ſuperioritatis patriarchalis vel illiꝰ
3 inſtar habentis.¶ †No.ij.qd vbi citatio fit de longinquo quis po
teſt citari ad totam cauſam ⁊ in vnica citatione dꝫ mitti perempto
4 rium.de quo.de offi.delega.cōſuluit.de accu.ad petitionē.¶ †No.
iij.citatū vt ſe cōſpectui pape preſentet pōt cōparere per ꝓcuratorē
5 pōt induci.cōtra vide.de iura.ca.c.pe.¶ †No.iiij.qd valet conſtitu
tio procuratoris ſaluis exceptionibus vel vt rñdeat ſaluis exceptio
nibus ſuis.de quo cū gl.Et no.practicā plenaꝫ ꝓcuratorꝫ vt poſſit
6 in agēdo ⁊ defendendo q̄ ipſe poſſet ſi pñs eſſet.¶ †No.v.qd citatꝰ
in curia etiā in cauſa graui que ſui natura eſt in curia nō arctatur ad
rñdendum:ſi pro alia cauſa neceſſaria acceſſit ad curiā:⁊ ſi cauſaꝫ im
pedit ⁊ cōſumit tꝑs deliberandi nō arctat ad rñdendū:etiā cā finita
propter quā acceſſit ad curiā nec per ſe nec per ꝓcuratorē donec fue
rit reuerſus ⁊ deliberare potuerit:⁊ ſic priuilegiū reuocandi domuꝫ
habet locum etiam in cauſis que ſui natura ſunt in curia:quādo ibi
acceſſit pro alia cauſa deliberandi tēpus excludente ⁊ etiam releuat
quem neceſſitate rñdendi ſiue per ſe ſiue vel per alium ⁊ quādiu eſt
abſens in curia ⁊ q̄ꝺiu etiam durat abſentia itineris in eundo et re
deundo.Secus ergo ſi nō excludat tempus deliberandi:q̄ñ natura
cauſe eſt in curia.Et ex hoc no.qd idē terminus pōt ſtatui ad plures
actus compaſſibiles:⁊ eo tempore pariter expedibiles:ſecus ſi non
ſunt cōpaſſibiles vel tempus pariter nō ſufficit ad vtrūq̄ expedien
7 dum.¶ †No.qd ſcđm mandatuꝫ emanans ꝓprio motu ⁊ grauius
8 primo reuocat primū lꝫ nō faciat mentionē de primo.¶ †Not.qd
ad cōcludendum facultatem deliberandi cum pluribus non ſufficit
ꝓbare facultatem deliberandi cum aliquo vel etiam deliberatū eſſe.
9 ¶ †No.dilationē expectatoriam q̄ꝙ peremptoriā ex cā ꝓrogari.
10 ¶ †Nota qd valet citatio ad diem feriatā:q̄ñ dies apponitur ad ſi-
11 gnificandum tēpus ex quo ꝓcedi dꝫ.¶ †Oppo.qd non dꝫ admitti
agens archiepiſcopus pro iure primatie:qꝛ ad agendum nō admit
titur cuius nō intereſt.ij.q.vj.nō ſolent.de elec.cū inter.nā ius ꝑma
tie non tangit ius archiepale:qꝛ per illud nihil illi derogatur ergo.
So.dicit Inno.aliquos dicere intereſſe archiepi:ne alius archieps
acquirat ius primatie:quia omnia iura primatis ceſſante primate:
cadunt in archiepm.Hec ſo.non placet Inno.qꝛ ſi appelletur ab ar
chiepiſcopo appellari debet ad primatem:⁊ tamen ceſſante ꝑmate
non appellabitur archieps:ſed papa.Item procurationes prima-
tis non recipiet archieps.q.d.incompaſſibilia ſunt,iura primatis:
que habet primas ratione ſuperioritatis in archiepo cuꝫ archiepo
qd patet in appellatione ⁊ procuratione:⁊ ſic de ſingulis.Ideo di-
cit ſecūdo ſua intereſſe:⁊ hoc ne prouincia ſua grauetur a pluribus:
⁊ intereſt eius habere ſubiectos locupletes in autē.vt iud.ſine quo-
quo ſuf.§.cogitatio.coll.ij.ſm Inno.Hoſtiē.dicit qd nimis gene-
ralis eſt hec ratio.Ideo dicit qd vera ratio eſt:ne iugum ſubiectiōis
cogatur recipere ſuper ſe excepto papa.ſuperiorem ſentiat quē ne-
ceſſe habeat tenere ⁊ qui ipſum vexare poſſit ⁊ grauare ⁊ ne aliꝰ exce
pto papa:ſed ipſe ſolus videatur prouincie preeminere:⁊ ad hoc de
vſupa.ex tuarum ⁊ qd ibi no.lꝫ tamen archieps hoc videtur admit
ti cōſenſus tamen prelatorum requiritur ꝓuincie ad prouiſionē fa-
12 ciendam.de ma.⁊ obe.c.ſi.ſm Hoſti.¶ †Oppo.ij.qd hic burdega-
leñ.nō excuſetur a cōtumacia:qꝛ lꝫ in propria perſona propter ipe-
dimentum nō arctaret ad cōparendum:qꝛ habebat ius reuocādi do
mum:tamen quo ad cōſtituendum procuratorem nulla exceptio cō
petebat:qꝛ obligatus erat ad cōparendum vel per ſe vel per ꝓcura-
torem:ſi nō poterat facere alterū.ſ.per ſe comparere dꝫ alterū facere
ſcꝫ cōparere per ꝓcuratorē.ff.de cōtrahen.emp.ſi in emptione.§.ſi
emptio.ff.de condi.inde.cum his.de ſolut.ſtichum cum ſi.nec obſt.
cauſe arduitas ꝓpter formam citationis.de ꝓcura.querelam.Sol.
dicit Gof.qd recuſatur:qꝛ ob vocationem maioris negotij fuit adeo
occupatus qd intēdere nō potuit cōſtitutioni procuratoris idonei
qui dꝫ eſſe talis qd habeat cauſam notam.ſ.tit.j.in pertractandis.
Item excuſatur:qꝛ cum ſuffraganeis deliberare non potuit vt dicit
litera vel fuit de gratia ſcđm eum.dicit Hoſt.qd non fuit excuſatus
a conſtitutione procuratoris:dilationem vero quare obtinuerit pa
13 tebit.j.ſm Hoſtiē.¶ †Oppo.iij.qd dato qd venire nō teneretur ni
hilominus ex quo venit reſpondere tenetur.ff.de ferijs.l.j.Solu.di
cit Inno.qd qui non tenetur venire:ſi venit non arctatur ad reſpon
dendum ſi nolit:ſed hic voluit in.l.j.ff.de ferijs.voluit litigare ⁊ hoc
14 ſatiſfaciat huic cōtrario.¶ †Opp.iiij.qd ex quo dimiſit ꝓcurato
rem ad negotia:ita poterat dimittere ad iſtud:⁊ ſic nō dꝫ excuſari.j.
de dolo.cum dilecti.Solu.in.c.cum dilecti arctabatur ad comparē
dum:qꝛ nō habebat ius reuocandi domum cum non eſſet impeditꝰ
aliqua legitima cauſa.in.c.iſto:qꝛ impeditus altera legitima cauſa:
habebat priuilegium reuocandi domuꝫ:igitur non arctabatur ad
cōſtituendum ꝓcuratorē.ſ.de fo.compe.c.ſi.⁊ ſi dicatur ex quo po-
terat cauſam agere per procuratorē nō excuſat ipſum impedimen-
tum.reſpondet qd cauſa erat ardua in qua non arctatur impeditus
reſpondere per procuratorem.de procura.querelaꝫ.Itē dato quod
non habet ius reuocandi domum:⁊ dato quod non excuſaretur ad
comparendum per procuratorem.debet tamen procurator non in-
ſtructus habere inducias ad conſulendum dominum.ſupra de pro
curato.Vel dic quod cum cauſa tangat totaꝫ prouinciam:licet etiā
arctaretur ad reſpondendum per procuratorem.alias non arctaba
tur.Hoc cum propter impedimentum excluſus fuerit a poteſtate
deliberandi plene:cum prelatis prouincie:vt cauſa exigebat:an ce-
deret vel contenderet niſi conſilio cuꝫ eis habito.ff.de eden.l.j.licet
15 non ſit neceſſe eos vocare.ff.de libe.cauſa.l.ſi pariter.¶ †Oppo.v.
quod hic archiepiſcopus non excuſetur eo quod habuerit priuile-
gium reuocandi domum:quia ex priuilegio nō excuſatur:quin de-
beat reſpondere in loco:vbi de iure communi debeat reſpondere:li
cet excuſetur vt non arctetur reſpondere in loco.vbi de iure ſingula
ri tantum:ratione communitatis patrie debebat reſpondere:nam
tenetur ſe abſens ad curiam preſentare ⁊ in prouincia defendere.C.
de reſtitu.mili.l.ignorare.ff.eum qui appel.in prouin.defen.de.l.j.
multo fortius cauſam ceptam in loco debito debet perficere.dicit
Innocen.quod licet non excuſauerit abſentia ex priuilegio reuocā
di domum:quominus ſe deberet defendere in prouincia:excuſauit
tamen quominus debeat defendere in curia romana,ratione com-
munitatis patrie:quia licet non excuſet a foro ordinario ⁊ commu-
ni excuſat ab hoc foro extraordinario ⁊ generali.l.ij.§.in legatis.ff.
de iudi.⁊ de foro competen.c.ſi.ſecundum Innocen.Hec ſolu.non
placet:quia cum hec cauſa eſſet ardua:ſpecialis forus erat forus ro
mane curie.de appel.vt debitus.ad ſi.⁊ de electio.quamuis.lib.vj.
de off.deleg.quod tranſlationem.Ideo ibi ſe defendere tenebatur.
Ideo dicit Innocen.quod hec non fuit cauſa vera:ſed cauſa fuit qꝛ
negotium legationis fuit ita arduum quod non potuit deliberare:
ſuper cauſa cepta:⁊ ſic quandoq̄ abſentia excludit deliberatorias:⁊
etiam in foro ordinario reſpondere non tenetur:ſi non excludit de-
liberandi tempus:tunc priuilegium reuocandi domum non excu-
ſat a foro ordinario ⁊ ſpeciali:ſed bene ab extraordinario et genera
16 li.¶ †Oppo.vj.quod ſi habuit tempus ad deliberanduꝫ vt allega
batur:iterim non ſit danda alia dilatio vt compellatur reſpondere:
quia nihil ſuberat ex quo excuſaretur quidam intelligentes hanc al
legationem eſſe veram in facto:qd hoc potuerit deliberare.dicunt
quod dato etiam quod potuerit deliberare:nihilominus nō arcta-
batur ad reſpondendum:qꝛ ⁊ ſi contra:vt abſentē procederetur ad-
uerſus talem proceſſum reſtitueretur.C.de reſti.mili.l.j.ar.ff.de ar-
bi.l.non diſtinguemus.§.ſi quis rome.Ut ergo hic circuitus euite
tur:melius eſt prorogare dilationem.Non placet hec ſolu.Innocē.

quia licet

qꝛ licet reſtitueretur ad geſta pendēte adhuc publico negotio:⁊ per
hoc etiam eſſet equū tunc nō procedere:tū iam finito negotio ſi ali
quid cōtra eum ageretur nō reſtitueretur:⁊ ſic nō ſubeſt eq̄tas qua-
re nō teneatur reſpōdere finito negotio ſi potuit deliberare. Jdeo
tenēdam eſt alterū horū vel qḋ deliberare non potuit:iterim vel qꝛ
mandata ſe nō cōpatiebanť cum nō poſſet interim intendere actui
deliberandi ⁊ militie:in qua habebat inſiſtere vt in maiori negotio
⁊ magis neceſſario.ſ.intereſſe circa militiā ⁊ auxiliū eccleſie ⁊ dictaʒ
militiam etiā domi reducere debebat:ꝓpterea nō artatur reſponde
re:ſecus foret ſi mādata fuiſſent cōpaſſibilia ⁊ vterq̄ cōmode inſiſte
re potuiſſet:⁊ hec eſt veritas. Aut ergo vocat᷒ ad curiā ob aliā cau-
ſam publicā ꝓpter illā nō potuit deliberare ſuper prima ⁊ nō cōpel
litur nec finito nec pēdente termino vel negotio rn̄dere donec deli-
berare potuerit:aut vocatus ob publicam cām potuit deliberare:⁊
tunc ſi fuit citatus vt per ſe reſpondeat non artatur pendente nego-
tio reſpōdere:qꝛ occupatus maiori negotio nec etiā finito eo donec
gentes reduxerit ad ꝓpria:ſed oībus finitis bene arctať reſpondere
ſi eſt citatus vt per ſe vel ꝓcuratorē vt hic fuit ex quo deliberare po-
tuit ⁊ finito:⁊ pendēte negotio arctaretur rn̄dere nec excuſaret cuʒ
arduitas negotij ex quo ſic a papa eſt citatus:vt per ſe vel procura-
torem reſpondeat:q̄q̄ negotiū ſit arduum:qꝛ ſtandū eſt citatiōi pa
pe:⁊ hec eſt veritas:lʒ Jnno.ſentiat arduitatē negotij eum excuſare
17 per no.de procurato.querelā. ❡ †Oppo.qḋ nō debuerit ſcḋm mā-
datum reuocare primum.de reſcrip.ceterū. Sol.ſcḋm reuocat pri-
mum ꝓpter plura:qꝛ fortius eſt ſcḋm mandatū quā primū:adeo qḋ
ſi nō veniſſet pretextu mandati:qꝛ nullū fuiſſet factum:ſi veniſſet ſo-
la ſponte ad eum ſeruitium eccleſie ſatis fuiſſet excuſatus ſm̄ Jnno
cē.qꝛ licentia ſubuentionis eſt neceſſaria:⁊ ex neceſſitate iuramēti
tenetur.de iureiurando.ego.N.vel ibi loquitur qn̄ ſuper eodem fa-
cto vel eadē cauſa plura mādata fiunt hic mandata fuerunt ſup di-
uerſis negotijs que ſi poteſt dʒ ambo adimplere:ſi nō pōt dʒ maius
adimplere vel requirēs maiorē feſtinationē:⁊ vbi maius eſt pericu
lum ⁊c.ff.de ferijs.l.iiij. Jtē ſm̄ Hoſti.ibi ſi memor fuiſſet nō dediſ-
ſet ſcḋm:ſic de ſup.neg.prela.lʒ.de vſupa.niſi ergo ⁊c.de reſcrip.ſup
literis. Jtem lʒ nō videatur ab hoīe reuocatū in effectu eſt reuoca-
tum a iure per ius reuocando demuʒ:de quo predictum eſt. Tertio
qꝛ iſta interpretatio nō eſt partis ſed pape.de ſentē.excō.inter alia.
Jtē qꝛ cōtrarj[illegible]tēpora belli ⁊ pacis vt in ꝓhemio.inſtit.⁊.C.de
aduo.diuer.iu.l.aduocati. Videtur ergo papa eligendo vnū de con
trarijs aliud reuocaſſe.de preſump.nonne.de bap.maiores.in fine.
18 ❡ †Oppo.qḋ nō valuerit citatio ad diē feriatū.j.c.ſi.ti.j. Sol.dic.
qḋ fuit citatus ad illum diē nō vt reſpondeat:ſed vt cōpareat vel il
lud vſq̄ ponitur excluſiue.de eta.⁊ qua.a multis.cōcor.de dolo.cuʒ
dilecti.vbi dabo remiſſionem ad ſpe.⁊ ad ſum.plenius.de oꝛ.ab epi
19 ſco.c.j.ſuper.j.glo. ❡ †Vltimo doc.hic dicūt papaʒ poſſe inuocare
auxilium inferiorū ⁊ nō ſolum a prelatis:ſed etiaʒ a principibus ſe-
cularibus contra hoſtes.xxiij.q.iij.maximianus.⁊.c.ab imperatori-
bus:⁊ ſi non prebeant pōt eos excōicare.e.cauſa.⁊.q.v.adminiſtra-
tores.⁊ lʒ prelatus perſonaliter pugnare nō debeat pro ſue eccleſie
defenſione:pōt tamē alios ad pugnam hortari.e.cauſa.⁊.q.viij.igi
20 tur.⁊.c.hortatu.⁊.c.omni ſcḋm phi. ❡ †Quero an vi huius forme
vt poſſit ea que preſens ⁊c.poſſit ꝓcurator exigētia ſpeciale māda-
tum. Joan.an.dicit qḋ nō per ea que habentur de procuratorib᷒.c.
qui ad agendum.lib.vj.cōtra ſentit Archi.de reſcrip.c.j.lib.vj.in ſi.
glo.de offi.procuratoris.ceſa.l.j.⁊ qḋ non poſſit exigentia ſpecia-
le mandatum:quinimmo nec poſſit alienare ad preiudicium domi
ni:ſed ſic ad cōmodū. Bar.in.l.procura.cui libera:dicit qḋ talis cen
ſetur habere liberam eo qḋ ſibi data eſt poteſtas vt poſſit que domi
nus preſens poſſet all.l.ſi creditor.l.lucius.ff.manda. Jdē no.C.de
21 procura.l.ſi procurator. ❡ †Ad glo.op.qḋ citatio prima vice non
debeat eſſe peremptoria.ff.de iudi.l.ad peremptorium.C.quomō
⁊ quando iu.in autē.qui ſemel.So.dicit glo.qḋ iudex ex cauſa ꝓma
vice mittit peremptorium vt ꝓpter diſtantiā viarū que de facili nō
patitur iterationē citationū quo caſu permittitur vnica citatio ad
totum ꝓceſſum vſq̄ ad ſentētiam vt hic.⁊ no.de offi.dele.cōſuluit.
nam qḋ vnica citatione ponatur peremptoriū cū cōpetēti termino
nō eſt damnatum qꝛ hoc arbitrarium.ff.de iudi.l.nonnunq̄:ſed qḋ
in prima citatione fiat citatio ad plures actus ſucceſſiue:⁊ ad totaʒ
cauſam vt hic fuit.hoc nō ꝑmittitur niſi ꝓpter abſentiam longam.
de hoc an poſſit abbreuiari dixi.ſ.c.j.inquantum dixi ſufficere vnā
pro omnibus.hoc eſt verum quando citatio ordinatur ad finem cō
tumacie inducende:ſed vbi ordinatur ad finem puniendi:⁊ delictū
inducendi:ſi ius exigit trinam requiſitionem:non ſufficit vna pro
omnibus:immo requiruntur plures.vt no.Joā.and.in.c.ex tue.de
cle.non reſi.⁊ cle.j.de vi.⁊ hone.cle.⁊ in ſpe.de cle.non reſi.iuxta prin
22 ci.de quo dixi ſupra.vt lit.nō cōteſt.quoniam.§.porro. ❡ †Querit
glo.ſi.an perſonaliter vocatus poſſit reſpondere per procuratorem
⁊ an delegatus poſſit arctare quem ad perſonaliter comparendum
23 dic vt in glo.⁊ ibi ambiguū:dic hodie vt de iudi.c.j.lib.vj. ❡ †Que
ro an ſi ſimpliciter conſtituatur procurator ad cauſam agitandam:
precludatur via dilatorijs.glo.ar.qḋ ſic.ar.huius decre.vt proteſta-
tio aliquid operetur:cōtra determinat qḋ ꝓcurator tenetur oppo-
nere exceptiones dn̄o cōpetentes ſicut ⁊ fideiuſſor.ff.de fideiuſſori.
ex perſona:⁊ qꝛ videť cōſtitutus a dn̄o ad oīa ad cām ſpectantia.de
offi.dele.preterea.⁊ qḋ hic dicit de ꝓteſtatione dictū eſt ad cautelā.
Vnde cōſuluit Gl.qḋ vbi aliquid ꝓponitur:ſemꝑ dicatur ſaluo iu-
24 re meo vel ſaluis exceptionibus mihi ꝯpetētib᷒. ❡ †Hic ſunt duo
vidēda primum qd operetur ꝓteſtatio.ſcḋm an admittatur procu-
ratorium cū tali ꝓteſtatione. Doc.dicūt hic vt Vin.qḋ operabitur
ꝓteſtatio:qꝛ ſi ꝓcurator cōfitetur:omiſſa dilatoria exceptione nō va
lebit ꝯfeſſio.all.ſ.ti.ſi.c.j.nō tamē tenetur mandati.ff.mā.l.quint᷒.
Jtē operabitur ꝓteſtatio:qꝛ videbiť ꝓſeruata exceptio cōtra actuʒ
cōſtitutionis:poſſet enim dubitari ex quo hʒ ius reuocandi domū
an cōſtituendo ꝓcuratorem ad reſpondēdum videatur dilatorie re-
25 nuntiaſſe:ex quo eligit litigare:iō in hoc opatur ꝓteſtatio. ❡ †Ad
ſcḋm an admittatur ꝓcuratoriū cū tali ꝓteſtatiōe. Hoſ.dicit qḋ nō:
quo ad cām principalē.vt.j.de ap.ſignificauit. Jdē de illo qui ꝑmit-
tit ratum habere demum qḋ legitime factū eſt:cum etiam qḋ dolo-
ſe facit ꝓcurator:debeat dn̄o nocere.ff.de doli exceptione.l.ſi procu
rator:lʒ ſuccurratur dn̄o ſcḋm ea que no.ſ.vt lit.nō cōteſta.c.j.dicit
Hoſti.qḋ decre.ſignificauit.non ꝓbat id ad qḋ inducitur ⁊ dicit qḋ
quicq̄d dicať hoc mandatū burdegaleñ.fuit ſufficiens.de hoc in ſpe
cu.de procu.§.ratione autē forme ad ſi.j.col.dicit tamē qḋ clemens
viſus eſt tenere cōtrarium ⁊ hoc tʒ Joā.an.⁊ Ber.brix.in.c.relatio.
xxij.q.j.⁊ ſequitur Jo.an.hoc nō ob.qḋ ꝓcuratoriū fuerit hic admiſ
ſum:qꝛ nō apparet hic:qḋ fuerit hic admiſſum ad negotiū principa
le:ſed ad exceptiones proponendas ad id qḋ dicit decret.ſignifica-
uit nō facere.dicit Jo.an.qḋ immo facit:qꝛ ſicut ibi procuratorium
nō admittitur nō cū ſigillo generali:ſed cum ſigillo ad certum vſum
ita non admittitur ꝓcuratorium ſic limitatū ex quo gn̄aliter nō eſt
cōſtitutus ſm̄ Jo.an.puto qḋ ſi procurator ſic cōſtitutus ſit.conſti-
tuo procuratorē ⁊ promitto rata habere que legitime geſſerit qḋ va
lebit ⁊ redigetur ad intellectum iuris:que legitime.i.ſm̄ diſpoſitio
nem iuris gerere poterit. Si cōſtituitur procurator ſaluis exceptio
nibus vt reſpondeat ⁊c.adhuc poteſt ſaluari ꝓcuratorium vt videa
tur ſaluare dilatorias que tolli viderentur ex actu cōſtitutionis ꝓ-
curatoris.non que poſſent tolli ex actu ꝓcuratoris. Jtē ſi omnino
conſtat qḋ velit ex proteſtatione preſeruare exceptiones cōtra actū
procuratoris cum hec proteſtatio ſit contra ius non iuuabit prote-
ſtantem ⁊ admittetur procuratorium.arg.de conſtit.cum.M.⁊ hec
vera niſi pars conſentiat proteſtationi:ſed ſi velit qḋ admittatur ꝓ-
curator non admiſſa illa proteſtatione:admittetur ⁊ proteſtatio nō
iuuabit vt dixi. Anto.de But.

❡ De ferijs. Rubrica.

❡ Viſo de dilationibus que dantur a iudice.de dilationibus ergo
que dantur a iure videamus. de ferijs nundinarum.xxxiij.q.iiij.⁊c.

1 Feriatis diebus vt dominicis ⁊ alijs in honorem dei inductis
non licet mercari litigari iudicari vel iurari nec aliqua executio fieri
debet.numero.9.
2 Dies quo ad feſtiuitatem ⁊ celebrationem computatur de veſpera
ad veſperam idem quo ad iudicia.nu.11.
3 Nundine ſunt prohibite diebus dominicis.
4 Mercata qn̄o ſunt permiſſa diebus dominicis tanq̄ licita.
5 Dies omnes lʒ a deo ſint facti ⁊ dominic᷒ quilibet reputetur:vnus
tamen in ſolennitatem eſt ei attributus qui dicitur vulgo dn̄icus
eo qḋ illa die fecit omne inſigne.
6 Feriatis diebus an liceat aliquid facere licitum quod alias poſſet
illicitum reputari.nu.ſeq.
7 Studere quomodo liceat diebus dominicis ex quo militari ꝑmit-
titur neceſſitate vrgente nō ꝓpter lucrū particularis conſilij lʒ ſtu-
dium ſit opus pium.
Aduocati cenſentur militare ⁊ poſſunt cauſa neceſſitatis diebus fe
riatis vacare officio.
8 Juſtitie executio nō eſt fienda omni tempore videlʒ feriato in dei
honoreʒ inducto qꝛ regula videlʒ beati qui faciunt iuſtitiam omni
tempore intelligitur competenti niſi latro eſſet publicus ⁊ noctur-
nus alias notorius.
9 Jurare licet diebus feriatis cauſa pacis vel pietatis alias non.
10 Teſtes non ſunt audiendi vel producendi diebus dominicis.
Fallit vbi neceſſitas vrget vt quia ſunt teſtes valitudinarij.nu.12.
11 Judiciaria acta diebus vigiliarum expirant hora veſperaruʒ poſt
meridiem.

1 Omnes. ❡ †Diebus dominicis mercari li
tigari iudicari vel iurari non licet:
2 neq̄ debet. Non diuiditur. ❡ †Nota quod dies
quo ad feſtiuitatem ⁊ celebrationem ſeu veneratio-
3 nem computatur de veſpera ad veſperam. ❡ †No
ta.ij.qḋ die dominico abſtinendū eſt ab omni opere